

Spoštovani bralci Misijonskih obzorij,

zadnji dan lanskega leta 2022 smo prejeli žalostno vest, da se je od zemeljskega življenja poslovil in odšel h Gospodu zaslužni papež Benedikt XVI., nam vsem znan tudi po odločitvi, ki se je v katoliški Cerkvi zadnjič zgodila pred skoraj 600 leti. Namreč februarja 2013 je naredil korak in odstopil s svojega položaja, kar je povzročilo izbiro novega. Izbran je bil sedanji papež Frančišek in tako sta dva papeža sobivala skoraj 10 let. Po izvolitvi papeža Frančiška se je papež Benedikt popolnoma odmaknil od javnosti in živel skrito življenje, posvečeno molitvi in pripravi na večnost. Sam je rad poudarjal, da se je potrebno na smrt in srečanje z Jezusom zelo dobro pripraviti.

Njegove zadnje besede so bile: »Gospod, ljubim te!« Ob koncu svojega življenja je v teh besedah povzel vse tisto, kar ga je vodilo skozi življenje, saj je prav Jezusu posvetil veliko spisov, ki so nam ostali v knjižni obliki pod naslovom »Jezus iz Nazareta«. V teh spisih odkrivamo misel pokojnega papeža Benedikta, ki gre v globino in širino Jezusovega poslanstva, in sporočila, ki so za vsakega kristjana bistvenega pomena. Tako je čutil in to tudi živel. Čutil je, tako kot apostol Pavel, da je oznanjevanje evangelija nujno poslanstvo vsakega kristjana, ki se

mora nadaljevati do konca časov. Resnično smo Bogu hvaležni, da nas je kot papež skoraj osem let spodbujal k življenju po evangeliju in nato še podpiral s svojo molitvijo za Cerkev zadnjih deset let.

V tej številki se nam predstavlja nov sodelavec p. Mari Osredkar. Prevzel bo delo, ki ga je do sedaj skoraj neprekinjeno 32 let opravljal dr. Drago Ocvirk.

P. Mari Osredkar nam v uvodnem prispevku nakaže, kakšna bo smer njegovih razmišljanj, predstavil nam bo razloge, zakaj je misijonsko delo potrebno in na kakšen način lahko kristjani oznanjamo Kristusov evangelij sodobnemu svetu.

V januarju in februarju smo se spomnili dveh misijonskih velikanov. 19. januarja smo se spomnili na smrtni dan častitljivega božjega služabnika škofa Ireneja Friderika Barage, 3. februarja pa na častitljivega božjega služabnika škofa Janeza Frančiška Gnidovca. Prvi je svoje življenje posvetil oznanjevanju evangelija med Indijanci v Severni Ameriki, drugi pa škofovskemu delovanju v diaspori v takratni Skopsko – Prizrenski škofiji, danes Skopski škofiji. Spodbujal je k dialogu in medsebojnemu spoštovanju v prostoru, kjer je bilo veliko sovraštva in nestrpnosti med prebivalci različnih narodnosti in različnih

veroizpovedi. Želimo, da bi bila čim prej razglašena za blažena, vendar brez naše zaupne molitve ne bomo izprosili čudežev, ki so potrebni za potrditev njune svetosti.

Od misijonarja Petra Opeka smo prejeli poročilo za leto 2022. To poročilo nam daje vpogled v opravljeno delo Akamasoe v preteklem letu in opiše načrte, ki bi jih radi uresničili v letu 2023. Kot lahko razberemo se Akamasoa ne razvija le v glavnem mestu Madagaskarja v okolici Antananariva, ampak že prehaja na druga revna področja in jim pomaga. Rdeča nit pa ni le pomoč revnim. Največje upanje polagajo v šolstvo z gradnjo novih šol in z razvojem Univerze, ki bo omogočala visoko izobrazbo tudi revnim študentom. Šolstvo na vseh ravneh je ključnega pomena za razvoj vsakega naroda in v Akamasoi s Petrom na čelu to spodbujajo z vsemi močmi. Novo leto smo začeli s tradicionalno Trikralsko akcijo, ki je eden od stebrov podpore misijonarjem in njihovih projektov. Potreb ne bo nikoli zmanjkalo, mi pa s svojo materialno in duhovno pomoč želimo stati ob strani vsem, ki se trudijo širiti Jezusovo blagovest. Želim vam prijetno branje in vse dobro!

Pavle Novak CM

Katoliški misijoni | Groblje, Rim, Buenos Aires
1923–1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938–1987

Misijonska obzorja
POGLEJ PO SVETU

Izhajajo v Ljubljani
od 1987

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
http://www.missio.si
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.
Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovalec: Hanzi Tomažič
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4700 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja
prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369

Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.
Priporočeni dar za posamezni izvod je 1,50 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2023: 9 EUR, za Evropo
12 EUR, avionska za Ameriko in drugod je 20 USD, 25 CAD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS,
Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO,
št. transakcijskega računa pri NLB:
SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: Koledniki iz župnije Črenšovci v kapeli
Radia Ognjišče

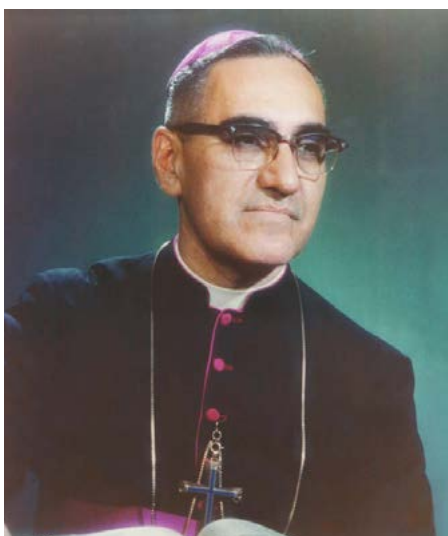
Ko celo Bogu spodleti

PIŠE MATIJA NARED

V tokratnem zapisu se bomo zaustavili ob papeževi pridigi, ki jo je imel že pred časom v Domu svete Marte, in sicer ob obletnici razglasitve sansalvadorskega škofa Oskarja Romera za blaženega. Naj na kratko spomnimo, da so nadškofa Oskarja Arnulfa Romera Galdámeza ubili člani vojaške enote, povezane z režimom v San Salvadorju leta 1980, ker se je zavzemal za revne in bil s tem trn v peti vladajoči politični kliku, nemalo pa tudi nekaterim cerkvenim dostojanstvenikom.

Razmere, v katerih je živel in deloval nadškof Romero, niso bile rožnate. Socialne stiske niso razdvajale le naroda in politike, temveč tudi cerkvene kroge: nekateri so se navezali na oblast, ki je bila nemalokrat kruta, da ne uporabimo še kakšnega drugega izraza, in tudi v tesni povezavi s katoliško tradicijo, drugi pa so skušali slediti evangeliju, čeprav ne vedno posrečeno in nemalokrat tudi s preveliko naklonjenostjo komunističnim idejam, ki tudi niso dajale pravega odgovora na stisko ljudi. Ta druga veja je dobila ime »teologija osvoboditve« in je dolgo časa »strašila« v cerkvenih krogih. Ta strah je verjetno zadrževal tudi Janeza Pavla II., da bi resneje podprl Oskarja Romera pri njegovih prizadevanjih. Kakor koli! Interesov je bilo vedno več kot razuma in več kot dobrote. Med tistimi, ki so sledili evangeliju, in ne politikam in idejnim političnim usmeritvam, je bil tudi ustreljeni nadškof Romero, ki se je pogumno postavil v bran zatiranim prebivalcem dežele. Postavil se je v obrambo revnim, pobijanim, mučenim ... Hotel je izboljšati stanje v družbi, glede katerega je sam nekoč dejal, da se mu zdi, da je tu celo Bogu spodletelo.

Papež Frančišek je v omenjeni pridigi poudaril nadškofove vrline, njegovo versko vnemo, zavezanost pravici ter nato opozoril nas vernike, naj ne zapademo v mlačnost in neodločnost. Pozval nas je, naj pustimo udobje ob strani in sprejmemo dejaven življenjski slog, s katerim bomo v veselju odkrivali svojo vero. /.../ V zgodovini odrešenja

Škof Oscar Romero

se podobne stvari dogajajo vedno znova: kjer so odgovorni ljudje tiho in niso pripravljeni prevzeti tveganja in v celoti svoje odgovornosti, temveč ostajajo mlačni in tosvetno usmerjeni, tja pošlje Bog preroke, »božje« ljudi – kot je poslal Pavla. Pravi preroki pa ljudi vznemirijo, da se ti ne počutijo več najbolje, zato začnejo preroke preganjati. »Ko začne kdo v Cerkvi kričati in s prstom kazati na posvetnost, ga ljudje kmalu začnejo gledati postrani, kot da je kužen, od takšnih ljudi se drugi odmikajo in se jih izogibajo,« je nadaljeval papež v govoru. V nadaljevanju je ponazoril tako ravnanje s primerom iz Argentine: tam je bilo mnogo takih, tako moških kot žensk, ki niso podpirali nobene ideologije, temveč so bili samo dobri, pobožni ljudje, so pa opozarjali na to, kakšna bi morala biti Jezusova Cerkve ... Pa so bili zato hitro označeni za komuniste in nato preganjani.

»Kaj se je zgodilo z blaženim Romerom, ker je govoril resnico? Pa tudi z vsemi drugimi v zgodovini Cerkve, celo tukaj v Evropi? Zakaj? Zato, ker ima hudobni duh raje mirno Cerkev, Cerkev, ki ne tvega, poslovno, udobno in mlačno Cerkev,« je nadaljeval papež. Ko je Cerkve mlačna, tiha, organizirana, ko v njej ni problemov, se gleda, kje se bodo delali posli, je še dodal. Naša pot vsakodnevnega spreobračanja je, da se od posvete, mirne, varne katoliške mlačnosti obrnemo k resničnemu oznanjevanju Jezusa Kristusa, k veselju, ki ga nudi Kristusovo sporočilo. »Od religije, ki preveč oprezuje za dobrinami, se moramo obrniti k veri in k oznanjevanju tega, da je Jezus Gospod.«

Cerkve brez mučencev izzove nezaupanje, tudi Cerkve, ki si ne upa tvegati, vnaša nezaupanje, nezaupanje pa povzroča tudi Cerkve, ki se boji oznanjati Jezusa Kristusa, Cerkve, ki ne izganja demonov in idolov; pa tudi bogata Cerkve ni Kristusova Cerkve. Tako papež. Kaj se je zgodilo z blaženim nadškofom Romerom, vemo: ubili so ga za oltarjem, ko je maševal. Ubili so ga tisti, ki so bili (verjetno) tudi sami deklarirani katoličani in so bili zelo tesno povezani s katoliško Cerkvijo. Dodajmo še, da so tistega dne, ko so ga ubili, v sicer tihih soseskah, kjer so prebivali bogati ljudje (domnevamo, da katoličani), proslavljali s prižiganjem ognjemetov, s streljanjem z orožjem ...

Skratka, spomin na nadškofa Romera nam je lahko v močno spodbudo, nam, »klasičnim« katoličanom, ko nas papež opogumlja, naj odidemo na obrobje, naj tvegamo, naj zastavimo svoje življenje za lepe stvari, ne pa za denar in za razne druge idole, še manj pa, da bi celo zlorabljali druge za to, da bi drugim jemali mir (ali celo življenje ali svobodo), da bi sami živeli v samozadostnem miru in blagostanju.

Izkušnja misijona je nepozabno doživetje

POGOVARJAL SE JE PAVLE NOVAK

V zadnji številki Misijonskih obzorij v letu 2022 smo objavili poročilo skupine Pota, ki so v lanskem letu izvedli osem projektov v sedmih državah. Prosil sem Lucijo Kovač, ki se je udeležila projekta v Keniji, naj nam poda svoje osebne vtise in opiše, kako je doživela to izkušnjo.

Bi se nam lahko predstavili in povedali, s čim se ukvarjate, kaj trenutno delate, kaj vas veseli?

Sem študentka 3. letnika Pedagogike in andragogike na Filozofski fakulteti v Ljubljani, drugače pa sem precej aktivna tudi na glasbenem področju - obiskujem tudi 3. letnik Konservatorija za glasbo in balet v Ljubljani, kjer se učim solo petja. Posebno mesto v mojem srcu ima tudi zborovska glasba. Prepevam v treh zborih (KZ Megaron, Komorni zbor KGBL in Vokalna akademija Ljubljana) ter vodim otroški in mladinski pevski zbor v naši župniji sv. Jakoba ob Savi, kjer sem tudi voditeljica oratorija. Še posebej me veseli delo z otroki in mladimi, zelo rada pa tudi preberem dobro knjigo, potujem, spoznavam nove ljudi in kulture ter na splošno sprejemam presenečenja, ki mi jih življenje ponudi.

Kako je prišlo do odločitve, da se pridružite projektu Pota – mladinskega misijskega prostovoljstva, ki deluje pod okriljem Katoliške mladine? Ste sami sledili njihovem delu ali vas je kdo navdušil za ta projekt?

Za program Pota sem se navdušila že v gimnaziji, ko sem predvsem preko socialnih omrežij spremljala dogodivščine mojih prijateljev in drugih znancev, ki so se odpravili v misijone. Na mojo odločitev za program Pota je pomembno vplivala tudi strokovna dovršenost programa, kjer ti je tekom priprav in samega projekta nudena strokovna in organizacijska podpora spremljevalne ekipe.

Ključno vlogo pa je poleg korone, ki je mojo prijavo nekoliko zamaknila, igrala tudi ena nedeljska maša lanske jesen, po kateri sem začutila, da je čas, da se tudi jaz odpravim v misijone.

Lani se je odvilo 8 projektov (Peru, Argentina, Indija, Kazahstan, Ukrajina, Madagaskar 2x in Kenija), na katerih je delovalo preko petdeset Pota prostovoljcev. Vi ste bili s skupino v Keniji. Ste sami izbirali kraj? Kako ste se pripravljali?

Že pri prijavi na program Pota je lahko vsak prostovoljec napisal tri preferenčne želje. Moja prva izbira je bila ravno Kenija predvsem zaradi narave dela, ki je bilo usmerjeno v pripravo in izvajanje aktivnosti za otroke in mlade. Kot voditeljica naše skupine, ki je drugače štela deset članov, sem Pota leto otvorila z izobraževalnim vikendom voditeljev

skupin, s katerimi smo se na mesečni ravni dobivali na sestankih s koordinatorko projekta Pota in poročali o našem delu. Skupaj z drugimi prostovoljci sem bila deležna še treh usposabljanj in delavnic na temo prve pomoči, stikov s tujo kulturo ter fotografiranja. Naša skupina (Pota Kenija) se je srečevala mesečno na bolj formalnih ali zgolj povezovalnih sestankih (npr. odpravili smo se na Šmarno goro), skupaj pa smo preživeli tudi vikend na Planini pod Golico ter opravili »izziv iz cone udobja«. Že v začetku smo si razdelili nekatere organizacijske naloge (npr. nakup letalskih kart, organizacija cepljenja itd.) in pripravili plan naših priprav, ker smo bili vsi člani skupine kar precej zasedeni. Od februarja naprej smo tako po župnijah zbirali sredstva ter pripravljali program, ki smo ga z manjšimi spremembami tudi izvedli na misijonu. Tekom kar obsežnih priprav pa smo se tako med sabo dobro spoznali in se kakovostno pripravili na sam odhod, ki se je zgodil 9. julija 2022.

Kakšno je bilo delo vaše skupine v Keniji? Nam lahko opišete kakšno močno doživetje, ki vas je prevzelo?

Delovali smo v katedralni župniji v Lodwarju, najrevnejši regiji Kenije - Turkana, ki leži na severozahodu države. Sodelovali smo pri izvedbi izobraževalnega srečanja mladih iz celotne škofije, ki je bilo ustvarjeno po zgledu Stične mladih, za katerega smo pripravili različne delavnice na temo poklicanosti, alkohola, drog in drugih pasti družbe, razločevanja ... S kenijsko mladino smo tudi jedli, molili, peli, hodili k maši, se športno udeleževali in seveda spletli kar nekaj prijateljskih vezi. V prihodnjih tednih smo tako s tremi mladimi, s

katerimi smo se spoznali na tem srečanju, nadaljevali delo v treh centrih: centru Nadirkonyen za otroke z ulice, centru sv. Luka za gluhe in naglušne otroke ter Ewoi centru za otroke s posebnimi potrebami (večinoma je šlo za gibalno ovirane otroke s cerebralno paralizo oz. pridruženimi motnjami). V slednjem smo izvajali predvsem nego otrok (jih hranili, previjali, umivali ter pomagali pri razgibavanju), v drugih dveh centrih pa smo v popoldanskem času izvajali različne športne, ustvarjalne in glasbeno-plesne delavnice. V centru Nadirkonyen smo v dopoldanskem času spremljali tudi socialne delavce pri obisku šol, domov in uličnem delu, kar je bila zame res neprecenljiva izkušnja. Poleg tega smo izvedli še nekaj obiskov drugih krajev v škofiji. Obiskali smo podružnične »cerkve«, kjer maše potekajo kar pod drevesi, begunski center v Kakumi, mlade v župniji Kataboi, center Janeza Pavla II., v okviru katerega deluje šola za otroke s posebnimi potrebami ... V posebno čast mi je bilo prisostvovati na tradicionalni poroki oz. predporočnem dogajanju plemena Turkana. Nečak našega gostitelja fr. Paula Aremana, ki je tudi vikar škofije v Lodwarju, se je namreč ravno v času našega obiska poročil. V ta namen smo si kupili in oblekli njihove »narodne noše« in s plemenom zaplesali tradicionalne plesne.

Tam sem zares začutila srečo, veselje, vroče sonce in sprejetost, ki jo je izžarevala intima samega trenutka. Seveda pa ne smem pozabiti na vse otroke, njihove objeme, nasmehe, ki povrnejo trud vsakega dela ter mlade, s katerimi še zdaj ostajamo v kontaktu.

Danes se zdi, da mladi nimajo posebnega interesa, da bi se odločali za tak način prostovoljstva v misijonih. Kaj menite vi? Vodilo skupine Pota je doživeti izkušnjo in spremeniti življenje. Vas je ta izkušnja v čem spremenila? Je vaš pogled na vsakdan doma zdaj kaj drugačen?

Menim, da se razlog za to skriva predvsem v nestanovitnosti osebne vere, ki se lahko skozi takšne izkušnje ravno izoblikuje, oživi, razjasni in poglobi. Učenje iz reflektiranih izkušenj je tudi pedagoško gledano izjemno učinkovito. Preko spontanega debata v skupini, refleksij samega dela in dogajanja na misijonu, predvsem pa preko ljudi in misijonarjev, ki delujejo v imenu vere in ljudem razdajajo ljubezen, se je namreč okrepila tudi moja osebna vera. Poleg vseh izkušenj, ki jih seveda kot turist le težko doživiš, sem se sedaj v veri veliko bolj udobno »namestila«, posledično pa mi to pomaga tudi pri soočanju z vsakdanjim viharjem opravil in izzivov. Vsak večer od vrnitve z

misijona si navadno vzamem čas za prebiranje odlomkov iz Svetega pisma, pri čemer mi pomaga mobilna aplikacija Sveto pismo s svojimi bralnimi načrti in vodenimi dnevnimi molitvami. Zagotovo pa te Pota izkušnja navda z občutkom hvaležnosti za vse, kar imaš in kar ti je bilo dano doživeti.

Določeno doživetje se ne da ponoviti. Ali bi bili pripravljeni iti na novo izkušnjo v misijone?

Če bi me vprašali takoj po prihodu iz misijona, bi verjetno odgovorila, da se moj misijon nadaljuje tukaj, v Sloveniji, kjer se kažejo velike potrebe po napajanju duhovne suše, vseeno pa si nekoč v prihodnosti želim ponovno obiskati Kenijo in Lodwar, kjer se trenutno precej intenzivno ukvarjajo z razvojem regije. V ta namen pri programu Pota ostajam kot del spremljevalne ekipe in mentorica skupini, ki letos odhaja v Kenijo. Kljub moji odločitvi pa je decembra s strani ameriške misijonske organizacije Focus, s katerim je program Pota sodeloval lansko leto pri izvedbi projekta v Peruju, prišlo vabilo na misijonsko odpravo v Jordanijo, ki bo potekala februarja letošnje leto. Odločitev sem precej hitro sprejela. Tako se čez manj kot mesec dni skupaj s petimi drugimi bivšimi Pota prostovoljci odpravljam na krajši misijon v Jordanijo, kjer bomo delovali v sirotišnici v glavnem mestu.

Bi delili kakšno misel z našimi bralci in bralkami? Kako bi mladega človeka nagovorili oz. navdušili, da je taka izkušnja vredna za osebno in duhovno rast?

Vsi ljudje smo bitja iskanja. Želimo spoznavati, razumeti, vedeti in vsaka izkušnja, še posebej tista, ki je malo »iz cone udobja«, te lahko (na)učí, spremeni. Izkušnja misijona je izredno intenzivna in zato nepozabljivo doživetje, ki ti hkrati ponuja čudovito priložnost spoznavanja širine sveta, Boga, ljudi in sebe v najrazličnejših aspektih. Upaj si, izberi vihar in bodi Njegovo orodje!

1980-5 Zadnja postaja (148)

LETA 1972 PIŠE FRANC SODJA

Na večer je prišel v Ljubljano okostnjak – škof Gnidovec. Zmučen je padel na kolena v kapeli misijonske hiše ob cerkvi Srca Jezusovega. Maševati ni mogel. Ker je močno krvavel zaradi nezdravljenih hemoroidov, se je zdel nevreden. Pot ga je izmučila v samotnem premišljevanju osebne nevrednosti. Zaprošil je za sveto obhajilo. Takoj mu postrežejo v isti kapeli. Duhovnik se obrne s ciborijem in spregovori: »Gospod, nisem vreden!« Bilo je dovolj. Spet se je odprlo brezno Gnidovčeve duše. Sklonil je glavo, odkimal: »Ne morem. Nisem vreden.«

Zaželel si je razgovora s škofom Rožmanom. Takoj so ga poklicali, čeprav je bila zgodnja ura. Škof ga je pomiril. Prejel je sveto obhajilo. Toda zadnjikrat.

Začelo je orati po njem neznosno trpljenje. Prepeljali so ga v sanatorij Leonišče, ki je bil last usmiljenih sester. Z vso skrbjo so se zavzele zanj. Dva redovna brata sta bila določena, da sta bila ob njem izmenjaje noč in dan.

Njegova duša se ne umiri: »Kakšen odgovor bom dajal Bogu od svojega življenja. Kakšen odgovor me čaka, ker še nisem dovršil svoje naloge, kot bi jo moral dovršiti. Pa res nisem mogel več. O, ljubi Bog, odpusti mi, ker še nisem vsega izvršil.«

Na vprašanja je redko odgovarjal. Njegov rodni brat Karel, žužemberški dekan, je vendarle vsaj enkrat dobil od njega odgovor.

»Trpiš?« – »Trpim.«

»Kje te boli?« – »Vse boli. Molite!«

Izgorel je v telesnem in dušnem trpljenju na dan sv. Blaža, 3. februarja 1939.

Verjetno je imel zadnji vpogled v to razboljeno dušo škof Rožman. In ravno on je v izredno izklesanem govoru na pogrebni svečanosti izrekel besede, ki povedo resnico o Gnidovcu.

Med drugim je dejal: »Ko je privlekel svoj križ na Kalvarijo, se mu je Gospod na svoj način zahvalil. Vzel ga je s seboj na križ, da je z njim izpil do dna najgrenkejši kelih notranje zapuščenosti in da je njegova duša s Križanim vpila: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil! Grozne so bile te ure v temi in ognju. A mi verujemo, da so bile te ure zanj odlika, s katero se je Jezus zahvalil svojemu Simonu, ki mu je petnajst let nosil voljno in zvesto težki križ.«

Telo je bilo preslabotno, da bi mogel na glas zakričati: Moj Bog, zakaj si me zapustil. A toliko bolj je odmevalo v njegovi duši. To je tista končna predanost, kjer izgori vse, zadnji sledovi jaza, zadnje sence greha in slabosti.

Zadnja postaja je bila v isti cerkvi kot prva. V cerkvi Srca Jezusovega je bil posvečen v škofa leta 1924 in v isti cerkvi so se množice – kljub hudemu mrazu – poslovile od njega.

Škof Janez Frančišek Gnidovec

Ob mrtvaškem odru na škofiji se je vila procesija.

Dotikali so se trupla z rožnimi venci, svetinjami. Sestra z neozdravljivimi očmi je dobila vid, ljudje so nagonsko čutili, da se poslavljajo od svetnika.

Že zdavnaj prej je Gnidovec dejal: Umreti je treba brez denarja, brez dolgov in brez greha. Pri njem se je to izpolnilo dobesedno. Skozi njegove roke je šel denar, kot je šel skozi roke sv. Vincencija. Ne eden ne drugi ni gledal na uradne zapiske, ampak na uboge. Poznala sta zapoved ljubezni.

Konec koncev pa ostane – kot vsak svetnik – Gnidovec skrivnost milosti. On posebno, ker o sebi ni govoril in še manj pisal. Tak kot je bil, se je predal Bogu, to pa scela, z vso dušo.

Nam ljudem ostane le spomin molivca pred tabernakljem. Zravnani, brez opiranja na klečalnik, ure dolgo, zazrt s svojimi žarečimi očmi vanj, ki mu je postal Življenje. Ostalo je le izmozgano telo, notranje izžgana duša, ki nista mogli prav nič več kot samo eno: ljubim. Ni dvoma, da imamo Slovenci nekako »sveto pravico in dolžnost«, da dosežemo poveljčanje njega, ki se je do kraja ponižal in izničil. Naša molitev, priprošnja svetemu možu, predvsem pa naše posnemanje Gnidovca v tem, da vsak na svoji poti ostanemo zvesti do poslednje postaje, to bo pripravljalo pot, da ga nam Cerkev postavi na oltar.

Nova rubrika **Temelji misijonstva**

P. MARI OSREDKAR

Glavni urednik Misijonskih obzorij g. Pavle Novak me je naprosil, da prevzamem rubriko, v kateri naj bi predstavil in poljudno razložil vsebino dokumentov, ki govorijo o sodobni misijonski dejavnosti Katoliške cerkve.

Zavedam se odgovornosti, ker je tematika pomembna za vse katoličane, tako za laike kakor tudi za posvečene osebe. Tudi za duhovnike! Vsi smo namreč poslani, da oznanjamo Kristusovo veselo oznanilo in vsi smo se nekoliko upekali v tem prizadevanju. Ali pa ne vidimo več pravega smisla in razlogov za oznanjevanje. V preteklosti je bil na Teološki fakulteti v Ljubljani samostojen predmet Misijologija, pri katerem so se študentje podrobno seznanili s koncilskim naukom o misijonski dejavnosti Katoliške cerkve in z zgodovino misijonske dejavnosti slovenske Katoliške cerkve. Po sprejemu Bolonjske reforme na Univerzi v Ljubljani, ko je leta 2009 izvedena prenova študija tudi na Teološki fakulteti, pa je Misijologija izginila z njenega predmetnika. Tematika misijonske dejavnosti je sedaj pridružena predmetu Osnovno bogoslovje, ki ga poslušajo študentje Enovitega magistrskega študija in dvopredmetni študentje oz. je bila pridružena tudi predmetu Verovanski sistemi v luči religiološke analize, ki ga poslušajo slušatelji triletnega univerzitetnega študijskega programa Teološki in religijski študij, ki v letu 2023/24 doživlja korenito reformo, toda fundamentalna teologija bo vsebinsko neokrnjena in tudi drobci informacij o misijonski dejavnosti bodo še naprej posredovani slušateljem. Ja, to so res zgolj drobci. Študentje so pri omenjenih predmetih deležni največ 8 ur misijonske tematike. Popolnoma jasno je, da v tem času ni mogoče narediti drugega kot na kratko predstaviti teološka izhodišča zadnjega koncila za sodobno

misijonsko dejavnost Cerkev. Poleg tega je ta snov na vrsti čisto na koncu akademskega leta, v zadnjem tednu maja ali prvem tednu junija, ko imajo študentje že polno glavo skrbi, kako se bodo pripravili na izpite. Razumljivo je torej, da kakšnih konstruktivnih pogovorov, ki bi navdušili in oza-vestili bogoslovce za misijone, pri zadnjih urah predavanj ni mogoče izvesti. Moje pisanje v tej rubriki bo torej pomembno, ker bo morda koga spodbudilo k (ponovnemu) študiju in razmišljanju oz. k iskanju poglobljenih razlogov za misijonsko dejavnost. To pa bo tudi cilj mojega pisanja: predstaviti razloge, zakaj je misijonsko delo še danes potrebno in na kakšen način lahko kristjani oznanjamo Kristusov evangelij sodobnemu svetu. Kultura, torej način življenja, se namreč spreminja, zato se spreminja tudi naša verska praksa in zato se spreminja tudi način oznanjevanja. Hkrati s spremembo načina življenja je potrebno ponovno utemeljevati vero v Kristusa in tudi oznanjevanje evangelija. Temeljni dokument Drugega vatikanskega cerkvenega zbora, na katerem temelji sodobna misijonska dejavnost Cerkev, je Ad Gentes, ki smo ga v slovenskem prevodu poimenovali Odlok o misijonski dejavnosti Cerkev. Iz njega vsebinsko izhajajo vsi kasnejši napisani dokumenti, ki obravnavajo misijonsko dejavnost. Najprej se bom torej lotil koncilskega dokumenta, potem pa sledijo pokoncilski besedila o misijonskem poslanstvu Cerkev. Moj namen je, da koncilski dokument podrobno predstavim in razložim s konkretnimi primeri na najbolj razumljiv

način. Pri razlagi se bom opiral na komentar, ki ga je s prevodom dokumenta Ad Gentes izdala francoska založba Les éditions du Cerf v zbirki Unam Sanctam. Publikacija nosi naslov Vatican II, L'activité missionnaire de l'Église. Preden pa se lotim besedila koncilskih očetov, bom nekoliko predstavil doktrinalno ozadje koncilskega nauka. Ponovna doktrinalna utemeljitev misijonske dejavnosti Katoliške cerkve je bila namreč potrebna zaradi treh zelo pomembnih doktrinalnih »novosti«, ki jih je Cerkev sprejela v katoliško teologijo na zadnjem cerkvenem zboru. Najprej je tu razvoj nauka o odrešenju. Nato je sprejetje ekumenskega in medreligijskega dialoga. Končno, koncil je dal velik poudarek vlogi laikov v občestvu in pri vodenju Cerkev. Besedo »novosti« sem namenoma postavil pod narekovaje. S tem hočem povedati, da v bistvu ne gre za nekaj novega v katoliškem nauku. Papež Janez XXIII. je videl potrebo, da se »odpre okna in vrata«, da bo lahko v Kristusovi Ustanovi zavel svež zrak. To pomeni, da je želel očistiti cerkveni nauk balasta, ki si ga je Cerkev naložila na ramena tekom dveh tisočletij. Namen koncila je bil ponuditi vernikom »čisto vodo iz izvira«! V tem smislu razumem koncilski nauk o odrešenju, dialog z drugače verujočimi in vlogo laikov v pokoncilski Cerkvi kot nekaj tipično evangelijskega. Razumevanje moderne misijonske dejavnosti je zelo tesno povezano s temi tremi točkami. Na njih temelji in le v njihovi luči lahko osmislimo misijonsko dejavnost danes, bodisi v tretjem svetu ali pa v Evropi. Zato bom na kratko v naslednjih številkah Misijonskih obzorij predstavil razvoj nauka o odrešenju, ekumenski in medverstveni dialog, ter vlogo laikov v Cerkvi.

Z upanjem v nov dan

S. BARBARA PETERLIN, MARIJINA SESTRA ČUDODELNE SVETINJE, UKRAJINA

Kljub vojni nam čas zelo hitro teče. Ves čas smo deležne veliko pomoči in dobrote iz Slovenije. Za to in prav vse molitve smo vam neskončno hvaležne.

V začetku junija so se tri sestre vrnile v Kijev, s. Jožica in jaz pa sva ostali na Zakrpatju. Sestre iz Kijeva hodijo v vasi v predmestju Kijeva, ki so porušene zaradi okupacije ali bojov. Ljudje, ki so si leta gradili svoje domove, so le-te ob vrnitvi našli porušene in izropane. Ko poslušam zgodbe in gledam fotografije, se sprašujem: »Kako zmorejo?« Odgovorila mi je gospa Olja: »Ob vrnitvi sem prosila Boga, naj mi da moči za nov začetek, da ne bi gledala, kaj vse sem izgubila, ampak bom šla z upanjem v nov dan.« Njen mož ima »zlate roke« in veliko postori sam. Če bi imel material, bi lahko začel obnavljati hišo, da bi si uredili vsaj en prostor, kjer bi lahko preživeli zimo. Sestre so razumele, da je ljudem treba pomagati z nakupom gradbenega materiala. Takoj so začele z nabavo in do zime uspele pomagati več kot dvajsetim družinam. Našli so tudi staro gospo, ki je živela v hlevu, saj je bil

bolje ohranjen kot hiša. Ker nima nikogar, ki bi ji lahko obnovil hišo, so ji kupili majhno leseno hiško. Ko so jo pripeljali in postavili, ni mogla

verjeti, da je to prav zanjo. Vsi ljudje so resnično hvaležni za vsak dar, ki jim olajša življenje in daje upanje. Zelo smo se razveselile tudi Veronike. V času študija v Kijevu nam je pomagala kot prostovoljka, konec septembra pa je vstopila v

Begunci iz Mariupola

Hiša v Zakrpatju, kjer živi družina iz Mariuopla

našo Družbo. Nov duhovni poklic v času vojne je za nas znamenje resničnega veselja in upanja. Bogu smo zelo hvaležne.

Na Zakarpatju je bilo poletje v znamenju oratorijev, tečaja angleščine, prostovoljstva. Otrokom smo želele vsaj malo polepšati čas počitnic. Prihajali so tudi otroci iz begunskih družin. Dva izmed fantov sta po oratoriju začela ministrirati. Med počitnicami pa so se molitvi rožnih vencev pridružili tudi otroci. Nekateri so molili za svoje sorodnike, drugi za sosede, ki so na bojišču ..., vsi pa z veliko željo po miru. Ob nedeljah popoldan se že ves čas verniki različnih veroizpovedi zbiramo k molitvi za mir. Včasih nas je več, včasih prav malo, vendar vztrajamo.

Ko obiskujeva begunce, bolnike in uboge družine, jim lahko prinesemo živila, čistila, pripomočke za higieno in zdravila. Ta sredstva iz Slovenije odpirajo vrata in srca ljudi. Z mnogimi sva se povezali, predstavila pa bi vam dve družini. Marino sva spoznali že v začetku vojne. S petimi otroki, šestič noseča je skupaj z drugimi begunci našla mesto v sosednji vasi v vrtcu. Po nekaj mesecih so začeli begunce izseljevati iz vrtcev, saj so ti ponovno začeli delovati. Nekateri begunci so našli novi dom pri kakšni družini, nekateri v starem zdravstvenem domu, Marina s svojimi otroki pa v majhni sobici bolnišnice. Ko smo jo nekoč obiskale, je ravno čistila krompir. Takrat sem razumela, da jim sobica služi tudi kot kuhinja. Ker se že nima kam vrniti, smo začele razmišljati, kako bi ji lahko pomagale s stanovanjem. Ravno takrat pa so v vas prišli vojaki, ki so se naselili v drugo nadstropje bolnišnice. Marina se je morala v dveh dneh izseliti. Kam? S petimi majhnimi otroki in brez dohodkov ni imela veliko možnosti. V vasi so ji dali staro hišo. Ko smo jo obiskale, smo videle, da v njej ni mogoče živeti. Lesen pod se udara, s stropa pada omet, stranišča ni, vodnjak je zasut. Za silo so si uredili sobico v poletni kuhinji, kjer pa ni ogrevanja. Ko gledava vse to, razumeva, da tukaj ni mogoče preživeti zime. Skupaj z gospodom župnikom iščemo nove možnosti. V vasi najdemo hišo, ki je naprodaj in jo po zaslugi dobrotnikov iz Slovenije lahko tudi kupimo. Marina in njeni otroci imajo ponovno dom. Otroci so spet umiti, preoblečeni v čiste obleke, na toplem in siti. Marina pa v novem okolju potrebuje tudi dobro družbo. Tako smo začeli s tedenskimi srečanji za žene. Kaj vse so v življenju že prestale in koliko lepega se skriva v njihovih srcih. Ira je s svojim možem in dvema majhnima otrokoma krenila na pot že prvi dan vojne. Na lastno odgovornost je z dve leti staro hčerko zapustila bolnišnico, ker so se že

Marinini otroci v novem domu

začela obstreljevanja Mariupola. Na pot so krenili z 38 let starim avtom. Res je čudež, da je še zdržal tako pot. Večkrat jo je ob pogledih na vojaško tehniko stisnilo pri srcu: »Kam gremo?« Mož jo je bodril, da poti nazaj ni. V mestu sta ostala stara starša Polina in Vitalij, misleč, da bodo napadi trajali nekaj dni. Potem pa bo spet vse dobro. V nekaj dneh sta ostala brez elektrike, plina in vode. Zaradi bombardiranj so iz stanovanja popadala okna in vrata. Kaj malega si je bilo moč skuhati na ognjišču pred blokom. Temperature so bile še nizke, -14 stopinj. Sneg je služil za vodo. Neke noči so jih zaprli v klet. Takrat so jim okradli stanovanja. Zjutraj so jih izgnali na dvorišče, od koder so lahko le nemočno opazovali, kako gori njihov devetnadstropni blok. Naselili so jih v izropano skladišče trgovine. Mrzli beton so si pokrili s kartonom. Dan so preživeli s 300 ml vode. Po mesecu okupacije so jih izpustili iz skladišča. Po štirih kilometrih sta prišla peš do avtobusne postaje. Za vstop v avtobus je treba čakati v dolgi vrsti. Polina poprosi, če bi ju zaradi starosti lahko vzeli naprej. Usmilijo se ju. Po tednu potovanja prideta v osrednjo Ukrajino. Ko

na postaji čakata Polinino sestro, ju ljudje sprašujejo, od kod sta. Ko povesta, da iz Mariupola, jima začnejo prinašati čaj, kavo, jajca in druge domače dobrrote. Ko se spominjata teh ljudi in svoje stiske, sta vedno ganjena. Po mesecu in pol sta se zdravstveno toliko okrepila, da sta bila sposobna poti na Zakarpattje. Končno sta spet skupaj s svojo vnukinjo in njeno družino. Njihovi domovi so razrušeni, poti nazaj ni, treba je začeti znova. Iščejo hišo, ki bi postala njihov novi dom. Vsi njihovi prihranki ne zadostujejo, da bi si jo kupili. Po zaslugi dobrotnikov iz Slovenije jim lahko pomagava. Ko se preselijo v novi dom, oživijo. Ko ponudim gospe Polini čudodelno svetinjo, me preseneti z besedami: »Po vsem trpljenju, ki sva ga z možem preživela, in po vsej dobroti, ki smo je deležni od dobrotnikov iz Slovenije, sedaj vem, da Bog je.« Gospod si res izbira za nas večkrat nenavadne in nerazumljive poti, da bi našel mesto v srcu vsakega človeka in mu spregovoril o svoji ljubezni. Naj vas ob letošnjih praznikih razveseli s svojo bližino, v novem letu pa vam obilno povrne vso dobroto, ki smo je deležni preko vas. Hvala!

Srečanja in obiski kolednikov

Novo mesto

V soboto, 7. januarja, je potekalo škofijsko srečanje kolednikov v župniji Šentjernej. Srečanje smo začeli s sveto mašo v župnijski cerkvi, ki jo je daroval novomeški škof msgr. dr. Andrej Saje. Zahvalil se jim je za njihovo sodelovanje v misi-

jonski akciji in za njihovo pričevanje vere ter jih spodbudil, naj ostajajo na poti in sledijo zgledu svetih treh kraljev, ki so počastili Jezusa. Srečanje smo nadaljevali v župnijski dvorani, kjer je svojo misijonsko zgodbo predstavila Helena Škrabec Travnik, ki je delovala 13 let v misijonu na Madagaskarju. Otroci so pokazali izredno zanimanje za delo in življenje v misijonih in veliko povpraševali o življenju otrok na Madagaskarju. Šentjernejski mladi so za kolednike pripravili orientacijsko igro za potep po Šentjerneju, kjer so spoznavali značilnosti kraja, šentjernejskega petelina, Plečnikov čaj in učno pot. Polni novih spoznanj in doživetij so se vrnili in se okrepčali s slastnimi picami v restavraciji Pri farovžu. Hvala duhovnikom, staršem, spremljevalcem, predvsem pa otrokom, ki so si v svojem počitniškem času vzeli čas za koledovanje in tako prinašali veselje božične skrivnosti na domove širom po naši škofiji!

Matej Gnidovec, referent za misijone

Celje

V soboto, 14. januarja, smo se v Don Boskovem centru v Celju zbrali koledniki iz celjske škofije. Cerkev je do zadnjega kotička napolnilo 150 otrok in nekaj animatorjev.

Srečanje smo začeli s sv. mašo, ki jo je daroval g. škof dr. Maksimilijan Matjaž, ob somaševanju aktualnega koordinatorja za misijone g. Mateja Dečmana in njegovega predhodnika g. Vikija Košca. Za glasbeni del je poskrbel g. Mitja Markovič. G. škof nam je spregovoril o dostojanstvu božjega otroštva in božjem kraljevanju v naši notranjosti, kar nenazadnje predstavlja koledniško poslanstvo. Po sv. maši nas je nagovoril gost, misijonar v Sloveniji, g. Cyprian Mbaziir iz Ugande, ki je trenutno še v formaciji v redu salezijancev v Želimljah, a med mladimi že pričuje o svojem prijateljevanju z Jezusom. Vsako družjenje se enkrat izteče. Naše se je s pogostitvijo in triki čarodeja Andreja ter z željo in obljubo, da se bomo ob letu osorej znova podali na koledniško pot in tudi na srečanje v Celje.

Sabina Zupan

Maribor

V duhu gesla Naše veselje za srečo drugih smo tudi letos po številnih župnijah nadškofije Maribor zaključili trikraljevsko koledniško akcijo. Kolednike smo povabili na škofijsko srečanje, ki je bilo 14. januarja v župniji sv. Ruperta v Slovenskih goricah. Srečanje smo začeli s sv. mašo, s katero smo se zahvalili za poslanstvo in

pričevanje kolednikov. Bogoslužje je vodil novi škofijski referent za misijone g. Jože Motaln. Po maši je sledilo pričevanje misijonarja g. Ovtarja o osebni poklicanosti in delu v misijonu. Izpostavil je razpoložljivost za božji klic in biti v življenju pripravljen za presenečenja in novosti. Ob koncu je bila na sporedu še velika igra z naslovom Dogodivščine treh kraljev na poti k Jezusu in agape. Bog povrni župniji sv. Ruperta za gostoljubje, g. župniku, domačim pevcem, animatorjem, gospodinjam in končno vsem kolednikom in spremljevalcem, da so tudi na tak način danes misijonarji.

Jože Motaln, referent za misijone

Murska Sobota

Škofijsko srečanje kolednikov je potekalo v soboto, 14. januarja, v župniji Gornja Radgona. Sv. mašo je vodil g. škof Peter Štumpf. Kolednikom se je za njihovo delo lepo

zahvalil in vse navzoče med pridigo spodbudil, kako koledniškega duha živeti na vsakem koraku. Na žalost se nam letos ni mogel pridružiti noben slovenski misijonar. Kljub temu smo imeli po sv. maši kratek program, med katerim so se vse koledniške skupine predstavile in izpostavile tudi kakšen zanimiv trenutek iz koledovanja. Radgonski župnik g. Franc Hozjan je ob koncu poskrbel za pogostitev vseh navzočih kolednikov in njihovih spremljevalcev, za kar smo mu bili zelo hvaležni. Polni lepih vtisov s srečanja z g. škofom in drugimi koledniki, smo druženje sklenili s prepričanjem, da bomo tudi naslednje leto koledovali.

Zoran Car, referent za misijone

Ljubljana

V prijetnem sončnem sobotnem dopoldnevu, dan po prazniku sv. Treh kraljev, so se otroci, duhovniki in animatorji zbrali v Škofijski klasični gimnaziji v Šentvidu nad Ljubljano. V zavodski cerkvi smo imeli ob 10ih sveto mašo, ki jo je ob somaševanju ravnatelj Misijonskega središča Slovenije ter drugih duhovnikov vodil g. nadškof Stanislav Zore. Na začetku bogoslužja je vse pozdravil g. ravnatelj Matjaž Križnar. Pri nagovoru je g. nadškof pohvalil vse kolednike in njihove spremljevalce. Zahvalil se je za njihovo pričevanje in dobro voljo ter čas, ki ga že vrsto let ob božičnih

praznikov darujejo za ta pomemben misijonski in kulturni dogodek po številnih župnijah. Vse kolednike je povabil, da so tudi oni s svojim zgledom misijonarji v svojem okolju, po župnijah in v šolah. Po maši so se koledniki srečali z dvema laičkima misijonarjema Katjo Ravnikar in Matevžem Strajnarjem, ki sta ob slikah in besedi navduševala mlade za delo v misijonih. Po končanem uradnem delu in okrepčilu je sledila zabava s kvintetom Dori.

Slavko Kalan, referent za misijone

Z veselim oznanilom v vsak dom

V župniji Črenšovci začnemo pripravo na koledovanje v mesecu oktobru z misijonsko nedeljo. K sodelovanju so povabljeni vsi veroučenci in mladi, s katerimi se srečujemo enkrat na teden vse do božične devetdnevnice. V samo pripravo na koledovanje je bil vključen tudi duhovnik, gospod župnik Zoran Car, ki otroke nagovori o poslanstvu, ki smo ga prejeli s svetim krstom: učiteljska, kraljevska in preroška služba. Rdeča nit naših duhovnih srečanj in razmišljanj so bili: Veselo oznanilo, Jezusovo rojstvo, Obiskanje nadangela Gabriela Device Marije s poudarkom na besedi oznanjujem. Tudi jaz, kot otrok, mladi, sem poklican, da prinašam veselo oznanilo o Jezusovem rojstvu. Zato je v tej pripravi imela pomembno

mesto molitev pred najsvetejšim zakramentom v župnijski cerkvi. Tako smo molili za otroke in mlade in za vse ljudi, ki so nas sprejeli na pragu svojih domov. V naši župniji vsako leto koledujemo 28. decembra, na dan, ko godujejo nedolžni otroci. Letos je koledovalo 87 otrok in 13 odraslih ljudi, ki so spremljali naše kolednike. Ker je med nami koledovanje zelo utečeno, ljudje že nestrpnost pričakujejo, da otroci in mladi prinesejo trikraljevski blagoslov, blagoslovljeno vodo, ter nalepijo blagoslovljeno nalepko ali zapišejo s kredo na vrata: 20+G+M+B+23. Koledniki so tako prinašali v domove voščilo miru, veselja in ljubezni.

Leto 2022 pa se je zapisalo tudi v zgodovino, ko je bila naša župnija Črenšovci izbrana, da smo 5. januarja obiskali parlament, kjer nas je sprejela ga. Urška Klakočar Zupančič in nam v srce položila besede Bog je ljubezen. Nato smo obiskali nadškofijo v Ljubljani, Slovensko in škofijsko Karitas. Škofijski arhiv, založbo Družina ter radio Ognjišče. Mladi iz župnije so bili hvaležni in veseli tega doživetja.

Dragi brat, draga setra, dragi prijatelji od blizu in daleč, Bogu hvala za leto 2022, da smo s skupnimi močmi izpeljali ta velik projekt. Verujmo, upajmo, odpuščajmo in ljubimo, da bomo še naprej lahko veliko dobrega storili za ljudi okoli nas in po svetu. Misijonarstvo je poslanstvo vseh nas, ne glede v kateri regiji v Sloveniji živimo.

Nataša Horvat

Omogočate »čudež«

PEDRO OPEKA, LAZARIST, MADAGASKAR

Končujemo leto 2022, ki smo ga začeli z velikim veseljem, ker je pandemija COVID19 začela popuščati. To nam je vlivalo novega poguma.

Madagaskar se sooča z dogodki, za katere se ne čuti odgovornega. Moramo priznati, da se razmere v deželi niso izboljšale tudi zaradi vremenskih nezgod. Zdi se, kot da bi se nihče ne zavedal, da je vsako leto rojenih deset tisoče otrok; in komaj so začeli živeti, jim že grozi smrt. Vsega namreč primanjkuje, tudi najosnovnejših stvari, kot so voda in zdravila. Varnost ni zagotovljena, posebej na podeželju in v zakotnih krajih. Tako je težko razumeti, kako to, da je dežela, ki ima dobro demografsko sliko, tako počasna pri pripravi prihodnosti svojim otrokom in mladim. Leto, ki se izteka, pa je bilo prepleteno tudi z dogodki, ki so nam vlili novega upanja in poguma za naprej.

Vse nas je močno presenetil napad Rusije na Ukrajino. Ta nesmiselna vojna že ima in bo imela hude posledice tudi za mnoge druge dežele, zlasti v Afriki in na Madagaskarju. Ranljive dežele so navadno najbolj prizadete. Svetovno gospodarstvo močno čuti posledice, saj skupaj z vojno strmo naraščajo tudi cene osnovnih življenjskih potrebščin (hrana, zdravila, gorivo). Vse to najbolj prizadene ljudi, ki so že tako na pragu preživetja. Res črni dan, 24. februar 2022, za vse človeštvo.

Otvoritev kuharske šole, sponzor Viljem Gomez, nekdanji šef Elizejske palače.

Zakaj ta vojna med dvema bratskima narodoma, ki ju veže ista vera?! Poleg tega smo doživeli tri uničujoče ciklone na jugovzhodu otoka, ki so ubogim ljudem povzročili veliko gorja in trpljenja in, ki so že tako pozabljeni s strani državnih oblasti. Z druge strani pa je suša na jugu otoka povzročila strašno uničenje. Zdi se, da je država povsem nemočna pri tem, kako rešiti ali se obvarovati podobnih katastrof. Lakota kosi in ljudje ne vedo več, na koga bi se obrnili. Stanje v deželi je dramatično, »negotovost« je otipljiva v nižjih mestnih četrtih in na podeželju. Kljub vsemu smo imeli toliko moči, da smo nadaljevali z delom in se borili. Uresničiti smo vsaj nekaj načrtovanih projektov. Luč sveta so zagledali po dobroti ljudi dobre volje,

ki so nam priskočili na pomoč v boju proti revščini in bedi.

Uresničeno delo v letu 2022:

Zgrajeni sta bili 102 novi hiši; en kolegij za 500 študentov. S pomočjo fundacije Merieux je bilo narejenih tisoč šolskih klopi in miz, postavljena ena nova biblioteka za Univerzo; ena zgradba za študente za informatiko, ena zgradba z več sobami za razna srečanja in izpitna dvorana; ena soba za profesorje in za goste, ki pridejo od daleč.

Dočakali smo otvoritev nove kuharske šole. Zasluge zanjo imata brata Matija in Gauthier Ismail, v sodelovanju s pomembnim sponzorjem – nekdanjim šefom Elizejske palače g. Viljemom Gomez-om, ki je ambasador francoske kuhinjske umetnosti. Projekt Hostel Akamasoa je zagledal luč sveta po dobroti g. Janeza Arvis-a in še nekaj drugih dobrotnikov, in je sedaj v zaključni fazi – otvoritev bo namreč januarja 2023. Tu bodo lahko našli primerne bivanjske prostore turisti in prijatelji Akamasoe.

Ile de France nam je pomagal pri izgradnji atletske steze okrog nogometnega igrišča v Andralanitra. Engie nam je pomagal pri razsvetljavi treh igrišč za mali nogomet, na sončno energijo.

V sodelovanju s Pierre Lunel-om je izšla knjiga z naslovom »Resiste« (Nadaljuj z bojem, kljub težavam), ki govori o naši vsakdanji izkušnji v Akamasoi.

Nismo pozabili na okolje. Tako smo spet posadili okrog 10 tisoč drevesc v Antolojanahary in Ambohimalaza.

In kakšni so naši načrti za leto 2023, ki je pred nami?

Radi bi zgradili pet šolskih stavb na podeželju na jugu Madagaskarja; 95 novih stanovanj; nekaj novih cest; povečali zdravstvene centre; obnovili notranje prostore bolnišnice,

knjižnico in tri razrede šolske stavbe v Antolojanahary.

Načrtujemo izkop treh studencev, kjer so izviri vode (v Mahatsari in v Manantenaso); narediti nove rezervoarje za vodo v več vaseh. Zgradili bomo trinadstropno stavbo za dekleta, ki obiskujejo univerzo, a prihajajo iz bolj oddaljenih krajev; novo športno dvorano v dveh vaseh (Tolotra in Antolojanahary). Športna struktura je v centrih Akamasoe zelo pomembna za mladino.

Izgradnja opornega zidu za trdnost hiš v Lovasoa in ograje za večjo varnost. Temeljito je treba popraviti stavbo (hišo), ki nam je bila podarjena. Služila bo za spalnico za 50 fantov univerze v Analatsitohinina. Popravili in obnovili bomo stotino

hiš, ki so bile zgrajene pred 25 leti. Potem je naša velika skrb vzdrževanje javnih prostorov in popravilo cest. V več centrih Akamasoe bomo nadaljevali s pogozdovanjem. Akamasoa se bo še naprej trudila, da naše družine, ki so se rešile iz najhujše bede in so spet na nogah, ohranijo upanje za naprej. Naše glavno poslanstvo je sprejem najbolj ubogih med našimi brati in sestrami; vzgoja na tisoče otrok in mladih, ki so nam zaupani. Še naprej bomo iskali nove finančne vire, da bi tako mogli odgovoriti na stiske ljudi okrog nas in na toliko prošelj (za razne projekte), ki prihajajo iz raznih predelov Madagaskarja. Po zmožnostih bi radi pomagali tudi misijonarjem in redovnicam,

ki delujejo v težko dostopnih krajih Madagaskarja. Oni dajejo novega upanja tamkajšnjim ljudem, da bi ostali pokonci in mogli verovati, da je nekaj več upanja za boljšo prihodnost njihovih otrok.

Obseg našega dela se iz leta v leto večja, saj tudi število otrok narašča. Vsako leto imamo v naših šolah 500 otrok več. Vse te otroke je treba rešiti in skrbeti zanje. Osebnostno zaupam v Božjo previdnost. Verjamem, da je še vedno veliko velikodušnih ljudi, ki radi priskočijo na pomoč najbolj potrebnim in pozabljenim. Zagotavljam vam, dragi prijatelji, da je vsak dar za Akamasoa koristno uporabljen v blagor tistim, ki jim je pomoč bila namenjena. Vsaka človeška stiska nam je pri srcu; nikogar ne želimo pustiti na robu ceste. Vsako leto skupaj s sodelavci in drugimi prostovoljci naredimo kar je v naši moči, da bi tako čim več ljudem pomagali, da se rešijo najhujše bede.

Dragi prijatelji Akamasoe! V tem letu bodo na Madagaskarju predsedniške volitve. Molimo, da bi potekale mirno, spoštljivo, brez iskanja lastnih koristi, v blagor vsega prebivalstva. Zahvaljujem se vam iz srca, da ste še naprej pripravljeni podpirati naše delo. Tako nam omogočate, da se nadaljuje »čudež«, ki smo ga začeli pred 34 leti. Želim vam blagoslovljeno in srečno novo leto 2023, obilo zdravja in miru. Naj Bog blagoslovi vse vas, vse žene in moške naše zemlje!

Medicinska šola je bila ustanovljena tudi z namenom, da bodo izobraženi mladi lahko pomagali v domačih vaseh.

Pravica do osnovnih možnosti za življenje

S. ZVONKA MIKEC, SALEZIJANKA, ANGOLA

Spoštovani prijatelji misijonov, dragi vsi, ki ste nas v teh dneh podprli z molitvijo in darovi, še posebej koledniki, ki so veselo oznanjali, da je Bog z nami. Ko tole pišem, v mnogih družinah obhajate tretji sveti večer, torej smo še v srcu božičnih skrivnosti. Pri nas ni te tradicije in bomo Gospodovo razglasenje obhajali kar naslednjo nedeljo. Kljub temu smo z veseljem in lepo praznovali te božične dni. Ko bi vam mogla prikazati film o praznovanju z našimi otroki po šolah, v vrtcih, pri verouku in oratoriju.

V tistem tednu pred Božičem, še posebej zadnje dni, se je povsod prepevalo, dramatiziralo. Si predstavljate najmlajše v vrtcu, kako prevzeto igrajo vlogo Jožefa in Marije, pastirjev in tri kralje. Prazniki vse nagovorijo in vsak skuša narediti vse, da praznuje, tudi tisti, ki nimajo ničesar. Mnogi bodo ta mesec januar težko preživeli, ker so vse porabili za praznike, a božič in novo leto so praznovali.

A življenje se ne ustavi. Ta teden so bile naše šole ponovno polne otrok in mladih, ki so nadaljevali pouk. Na žalost je za šolarje letos situacija precej dramatična, saj smo morali pouk že dvakrat za več kot en teden prekiniti zaradi stavk učiteljev po celi državi, ki zahtevajo višje plače. Kot po vsem svetu se tudi

v Angoli vedno bolj čuti svetovna ekonomska kriza, cene rastejo, a plače, ki so že bile nizke, ostajajo enake. Sindikat učiteljev je šel zato na ceste protestirat. Saj imajo prav, ker država za vzgojo in izobraževanje res namenja najmanjši "kos torte".

Vsi pa se zavedamo, da če ni vzgoje in izobraževanja, ni prave prihodnosti v deželi. Zato je to toliko večji izziv za nas sestre HMP, ki se posvečamo vzgoji, in za Cerkev, da delamo resno in da ustvarimo čim več možnosti za vse tiste, ki bi sicer ostali brez izobraževanja. Po deželi (s korupcijo) mnogi odpirajo privatne šole – kolegije, ki so le za tiste, ki lahko plačajo, ostali pa naj po njihovem ostanejo nepismeni. Tako ne bo opozicije v mišljenju in drugega pogleda na življenje. Vsak dan spoznavamo, kako pomembno delo imamo in kakšen

Jaslice, izdelane v otroškem vrtcu v Bengueli

Načrtovanje novega šolskega centra v Cabindi.

izziv je, da pridemo do vseh tistih, ki so izključeni, zavrženi, ki sicer za družbo ne pomenijo veliko.

Potem ko sem se konec novembra vrnila v Angolo, sem obiskala naše skupnosti in se res prepričala tudi o pomembnosti vse pomoči, ki jo dobimo. Ljudje so zadovoljni z malim, a pravico imajo, da so spoštovani in da jim pomagamo do osnovnih možnosti za življenje.

Naše glavno mesto Luanda je resnična "Babilonija": V predelu, ki je praktično že obmestje, in kjer sta naša hiša in šola, se življenje večine odvija v trgovanju. Že zgodaj zjutraj, ko se peljamo v župnijo k maši, se odpirajo skladišča in trgovine (lastniki so tujci

Jedilnica in kuhinja, kjer otroci dobijo en topel obrok na dan

iz Konga, Senegala, Indije, Libanona, Kitajske), ko se vračamo, je že toliko vrveža, da se komaj pripeljemo do doma. V času pred Božičem pa sploh. Na tisoče in tisoče mladih, otrok, žena in fantov se vsak dan zvrsti, ko kupujejo in potem po drugih predelih mesta prodajajo na cesti in ob cesti. Vem, da si je težko predstavljati, kako se lahko na primer na velikosti teritorija Ljubljane v enem dnevu zvrsti od 4 do 5 milijonov ljudi. Ja, tako je to videti tu pri nas. Pa zakaj? Zato, ker je za mnoge to edini zaslužek za preživetje in če je dan slab, se tisti dan zmanjša večerja. Mesto je res izziv.

Vem, da je korupcija povsod prisotna, a kar se dogaja v Afriki je v Boga vpijoči greh, tako sem te dni razmišljala s sosestrami. Angola je v bistvu bogata, državni aparat ima strukturo, ki je nobena Evropska država ne pozna in ne potrebuje, a vsi se bojijo, da bo po njih, saj je vsak zase napolnil žepe s tem, kar pripada narodu, od katerega se jih velika večina preživlja iz dneva v dan. Mnogi si ne morejo privoščiti niti lastne uboge hišice. Res naj nam Bog pomaga, da bomo imeli pogum in vzgojili otroke in mlade, da bodo odprli oči in se trudili spremeniti to deželo in svet.

Ob koncu pa še zahvale. Pred kratkim so mi sestre iz Mozambika sporočile, da sta jedilnica in kuhinja

Nova kuhinja, projekt PSI

(sad PUSTNE SOBOTNE ISKRICE) zgrajeni in ju bodo otvorili v začetku februarja, ko bodo otroci začeli z novim šolskim letom. Pravijo, da nimajo besed, ki bi mogle izraziti vso hvaležnost vsem, ki ste sodelovali in darovali za ta projekt. A eno je gotovo: otroci iz vrtca, notranje gojenke, šolarji in sestre vsak dan molijo za vse vas, za vse dobrotnike, ki so naši prijatelji, pa četudi se ne poznamo.

Tako so se izrazile tudi sestre iz Pembe, kjer so s pomočjo lanske Trikralske akcije opremile knjižnico in čitalnico v Srednji šoli Marija Mazzarello. Res je čudovito, da naša mala in lepa Slovenija slovi po svetu kot dežela dobrih in plemenitih ljudi

in da tudi tam, kjer nas skoraj ni, pričajo o Sloveniji vaša dobra dela. Bog, bodi zahvaljen. O tem sem se tudi sama ponovno prepričala, ko sem v misijonskem mesecu oktobru obiskala nekatere župnije in srečala tudi veliko ljudi in prijateljev in vsi ste se pokazali zelo velikodušni in pripravljeni pomagati. Prepričana sem, da se ta vez velikodušne pomoči – dobrote in dela ne bo ustavila in da nas bodo vedno in povsod prepoznali po dobrih delih, ki so gotovo tudi izraz živete vere. Tudi tu v Angoli se na več koncih izraža vaša pomoč, predvsem v naših otrocih, ki imajo botre v Sloveniji, pa v MIVA vozilih in ne nazadnje tudi tam, kjer smo gradili in še bomo, upam tudi z vašo

pomočjo, šole, prostore za vzgojo najmanjših. Trenutno smo usmerjeni v Cabindo, kjer se gradi otroški vrtec, potem nas čaka Huambo, kjer so nas do srca ganile globoke oči otrok, ki prosijo za šolo in vzgojo, pa verouk, zvezek, Sveto pismo, malico in še kaj. Srečala sem dva invalidna dečka, ki bi potrebovala invalidski voziček za pot v šolo in nazaj.

Torej res hvala vsem, ki ste z nami misijonarji. Saj vem, da teh zgodb slišite veliko, a za vsako je življenje, ki se reši, življenje, ki raste, in življenje, ki je blagoslovljeno. Naj bo obilo blagoslovljeno tudi Tvoje in naj ta blagoslov ostane tudi z nami vsemi, da bomo velikodušno pričali to edino in največjo resnico: BOG JE LJUBEZEN!

Molitev je naše gorivo

S. METKA KASTELIC, SALEZIJANKA, BRAZILIJA

Danes se ob misijonski nedelji oglašam iz kraja Porto Alegre, kjer skupaj z večjo skupino sester naše province zaključujem letne duhovne vaje na temo: "Z Marijo, ustvarjalke življenja v ljubezni, ker smo ustvarjene iz ljubezni". Biti misijonar pomeni imeti čas za molitev in za stik z Gospodom, ki nas pošilja, saj smo le tako lahko njegove priče. Hvala, ker tudi vi molite zame in za vse nas misijonarje, to je naše gorivo, ki ga prilivamo, ko nas teži utrujenost, pestijo skrbi ter napadajo razne skušnjave. Na misijonu zaključujemo semestre in načrtujemo prihodnje leto. V teku so tudi manjša popravila, kot je zamenjava nadstreška, barvali bomo šolsko igrišče, v novembru naše prostovoljke pripravljajo Bazar ročnih del, imeli bomo dan formacije za vse naše vzgojitelje socialnih ustanov. Konec meseca bomo imeli drugi krog predsedniških volitev in sem torej živo povezana z vami ob vsem, kar danes doživljate tudi v Sloveniji. Naj vas Marija, Jezusova Misijonarka, vedno navdihuje za dobro, plemenito in vse, kar je Božje.

Mehiški labirinti

BARBARA ČUK, LAIŠKA MISIJONARKA, MEHIKA

Če pogledamo fotografijo mehiške prenaseljenosti, lahko podoživimo, kaj se dogaja v njihovi notranjosti. Polno konfliktov in le malo odgovorov. Po osemnajstih letih življenja v Mehiki že dobro vem, da je navidezna veselost in neobremenjenost, ki jo kažejo navzven, le maska pod katero se skriva labirint vseh možnih problemov.

V času karantene smo občutili, kaj pomeni, če je družina zaprta med štiri stene. Mehiški otroci so večino časa zaprti med štiri stene zaradi strahu, da jih ne bi kdo ugrabil. Dejansko obstajajo področja, ki so bolj varna in druga, ki so zelo nevarna.

Statistika zadnjih let pravi, da je vsak dan izginilo 17 otrok in najstnikov. Ugrabitve so na dnevnem redu, kar je za slovensko realnost nepojmljivo. Kriminalne organizacije ugrabljajo za prostitucijo, trgovino z organi ali usposabljanje v kriminalu. Nasilje po družinah, kjer je slaba komunikacija, nezadovoljstvo s samim seboj, frustracije, težko otroštvo, starši, ki niso prejeli ljubezni in je ne znajo pokazati svojim otrokom, travme, dolgovi, ki se kopičijo. Beg iz te realnosti je pogosto uživanje alkohola ali mamil. Pa alternative? Vedno obstajajo tudi drugačne rešitve in nikoli ne smemo obupati. Če mi starši niso pokazali, da me imajo radi, lahko to sprememim z osebnim delom in sem ljubeč do lastnih otrok. Če so me pretepali in strogo kaznovali za malenkosti, lahko premagam to držo in se pogovarjam, predvsem pa poslušam lastne otroke.

Jezus je prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. Nikoli nam ni rekel, da bodo rešitve kar padle z neba. Ker je rekel kdor išče – najde, kdor trka – se mu bo odprlo.

Predmestje glavnega mesta

Na kratko povedano, to je moje delo: iskati smisel in rešitve v vseh mogočih labirintih življenja. Včasih me vprašajo ali me ni nič strah? Seveda včasih čutim strah, ki me opozori na nevarnost. S tem, da se ga zavedam, imam jaz njega pod kontrolo in ne on mene. Nisem tista, ki pozna vse rešitve, sem tista, ki se upa podati na pot in spremljati osebe po različnih labirintih, pa tudi, če je včasih videti, da ni rešitve. Jezus pravi: Jaz sem Pot, Resnica in Življenje. In tako gremo veselo naprej.

"Skupaj bova vodila to državo"

S. AGATA KOCIPER, SALEZIJANKA, BRAZILIJA

Iskrena vam hvala za božična in novoletna voščila, ki sem jih prejela. S prisrčno in spodbujajočo besedo ste nas letos še bolj povezali ob srečanju pri jaslicah in malem Jezuščku, potem pa še ob srečanju z ljudmi, kjer delamo za božje kraljestvo. Povezani smo bili tako mi z vami doma, kot vi z nami tukaj.

Nas tukaj spremljate od volitev in izvoljenega novega predsednika dalje pa do današnjega terorizma, ki so ga izvedli predsednikovi nasprotniki. Kot so naša mama večkrat z nami otroci molili, moramo moliti za pravo pamet, za te povzročitelje državnega nereda, rušenja in oskrunjevanja državnih simbolov in krajev. Predsednik Lula ve, h komu se lahko zateče po pomoč. Združen z drugimi guvernerji zveznih držav Brazilije je dolga leta shranjen križ dal slovesno prinesiti v javnost in se tako pogovarjal s križanim Jezusom: »Mislim, da si že izgubil barvo, ker si bil toliko časa pospravljen. Ti, ki si mi vedno toliko pomagal pri prejšnjem vodenju države, se boš spet vrnil. Jaz sem se tudi vrnil in ti mi boš pomagal. Skupaj bova vodila to državo.« Pa naj se nam to uresniči. To si želimo in molimo tudi za nasprotnike.

Tudi vam naj bo v tem letu dano obilo milosti za uresničitev velikih ciljev tako v domači družini kot v socialni družbi ter cerkvenih krogih. Dobrota, razumevanje in MIR naj se nadaljujejo skozi vse leto 2023.

Prazniki so mimo

S. DORICA SEVER, FRANČIŠKANKA MARIJINA MISIJONARKA,
KANADA, ARKTIKA

V začetku februarja imamo v Edmontonu, po treh letih, prvo srečanje vsi, ki delamo v škofiji Churchill Hudson Bay. Potem bom šla v skupnost v Ottawa za nekaj dni, nato na nakup vsega, kar bo prišlo julija z ladjo. 24. februarja se vračam nazaj v misijon.

Williamove duhovne vaje

Prazniki so za nami. Bilo je res čisto novo doživetje tudi zame. Duhovnik je odšel in sedaj smo spet v naših razmerah. Duhovne vaje, ki sem jih imela za našega kandidata med tem časom, so bile dobre, nova izkušnja zanj ... Presedeti čas v meditaciji na mali pručki v popolni tišini 25 minut. Občudovala sem ga, s kakšno resnostjo je vstopal v globine molitve. Vsem želim srečno in upanja polno novo leto. Naj prihaja po nas Veselo Oznanilo k vsakemu človeku, ki ga srečamo.

Podoba jasli

P. LOJZE PODGRAJŠEK, JEZUIT, MALAVI

Želim vam lepo doživete praznike. Še posebej pa, da bi vsi mi, vsak na svoj način, postajali vedno bolj primerne jasli za Jezusa in njegove! Če podoba "jasli" pove, da je to prostor za hrano, za dajanje, za pomoč lačnim in onim v stiski, potem v tej podobi vsi prejemo božično poslanstvo dobrotne in sočutja. Po takih in podobnih dejanjih se nam prebujajo zavesti, da so dobri ljudje okoli nas "naše dobrotne jasli". Po drugi strani pa dnevno hodim mimo ljudi praznih jasli in takrat, kakor da slišim klic dobrote, da naj nekaj položim v jasli bližnjega, revnega, zdomke, begunca, revne

matere z otroki. In podoba je, da so njih jasli prazne. Naj naše božično praznovanje prepozna podoba praznih jasli in poskrbi, da vanje kak dober dar položi!

Občudujem to vero

S. MILENA ZADRAVEC, SALEZIJANKA, JORDANIJA

Naša četrta adventna sveča že ves čas, posebno še v tem adventnem času vse do Božiča, izgoreva v svojem posebljanju; imenuje se sprejem. Včeraj je bil pester. Prihajali so reveži od daleč, begunci in domačini. Lučo, begunec, je bil odgovoren za razdeljevanje hrane, oblek, čevljev, šolskega materiala. Bil je srečen, ko je prvi revež vzel "bundico - plašček", kateremu se je njegov sinček odpovedal za bolj revne. "Dobrota je sirota", pravijo nekateri. Odvisno kakor kdo vzame dogodke in iz katere korenine raste ta sad.

Vsem lep pozdrav in blagoslovljen sprejem OTROKA. Bodi buden, odpri oči. Glej JEZUSA v Otroku, v revežu. Ni vedno lahko, je pa odrešilno svetopisemsko. HVALA za vse, kar storite Zanj.

Oči srca

S. URŠA MARINČIČ, ŠOLSKA SESTRA FRANČIŠKA KRISTUSA KRALJA,
UGANDA

Deklica Ninsiima

S človeškimi očmi ni mogoče videti dojenčka, ki ga naša Ninsiima tako skrbno nosi na svojem hrbtu. Podobno je z božično skrivnostjo. Le oči srca lahko vidijo Novorojenega. Zato odprimo svoja srca in Ga ljubeče stisnimo v svoj objem. Naj malo Detece napolni naša življenja s toplino vseh milosti, ki jih potrebujemo v prihajajočem letu 2023. Velik boglonej za vašo ljubezen do nas in vseh naših afriških prijateljev.

Nova Gorica – Kostanjevica

16. čezmejno srečanje ob jasticah

V soboto po prazniku svetih treh kraljev sta se Krajevni bratstvi Frančiškovega svetnega reda iz Kostanjevice (Nova Gorica) in Gorice (Italija) - pridružila so se tudi sosednja bratstva - zbrali na 16. čezmejnem srečanju ob jasticah. Tokrat smo se pod geslom »Čudovita znamenja« spomnili dveh 800-letnic: obhajanja prvega Frančiškovega Božiča v Grecciu in papeževega potrdila Vodila FSR. Na trgu Evrope (Transalpina) smo obnovili Frančiškovo božično zgodbo po zapisih Celana, potem smo s prižganimi svečkami poromali ob nekdanji meji do prehoda na slovensko stran, tam obudili spomin na potrditev Vodila in se nato povzpeli na Kostanjevico. Pred jasticami v cerkvi so nas ob orgelski spremljavi sprejeli zvonki glasovi zbora deklic. Sprevod številnih ministrantov je naznanil začetek svete maše, ki jo je vodil goriški nadškof msgn. C. M. Redaelli. V svojo homilijo je vgradil bogate misli pokojnega zaslužnega papeža Benedikta o jasticah. Obolelega koprškega škofa J. Bizjaka je zastopal g. Bogdan Vidmar, s strani koprške škofije zadolžen tudi za pripravo dogodkov leta 2025, ko bosta Nova Gorica in Gorica skupaj evropski prestolnici kulture. Tudi Frančiškovi bratje in sestre smo povabljeni, da pri tem sodelujemo. Pri darovanju zbrane prispevke smo letos namenili slovenskim misijonarkam v trpeči Ukrajini.

Stanko Šorli

TRIKRALJEVSKA AKCIJA | župnije: Ajdovščina, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerknici, Bela Cerkev, Beltinci, Besnica, Blagovica, Bloke, Borovnica, Branik, Braslovče, Breznica, Brežice, Bučka, Bukovščica, Cerklje na Gorenjskem, Cerknica, Col, Čatež – Zaplaza, Čatež ob Savi, Čemšenik, Črenšovci, Črna na Koroškem, Črni Vrh nad Idrijo, Črniče, Dob, Dobovec, Dobrava, Dobropolje-Videm, Dobrna, Dobrovniki, Dokležovje, Dol pri Ljubljani, Dolnji Logatec, Domžale, Dravograd, Dražgoše, Gomilsko, Goriče, Gorje, Gornja Radgona, Gornji Petrovci, Grahovo, Hinje, Homec, Hotedršica, Hrenovci, Ivančna Gorica, Jarše, Javor, Javorje, Javorje nad Škofjo Loko, Kamnik, Kidričevo, Kobilje, Kočevje, Kokrica, Kopani, Koprivna, Kovor, Kranj – Šmartin, Kranjska Gora, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Kromberk, Krško, Lesce, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Jezica, Ljubljana-Moste, Ljubljana-Podutik, Ljubljana-Sentvid, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Štepanja vas, Ljubljana-Trnovo, Ljubno ob Savinji, Lom, Lucija, Luče, Maribor – Sv. Janez Krstnik, Maribor – Sv. Rešnje Telo, Maribor – Tezno, Markovci, Mengeš, Mežica, Mirna Peč, Mokronog, Moravče, Naklo, Nova Cerkev, Odranci, Ojstrica, Ovišje, Peče, Planina pri Rakeku, Podbrezje, Podgorje pri Slovenj Gradcu, Podkraj, Podlipa, Podzemelj, Poljane nad Škofjo Loko, Polzela, Portorož, Prečna, Predloka, Presejer, Prevalje, Primskovo na Dolenjskem, Ptuj, Ptuj-Sv. Peter in Pavel, Rače, Radeče, Rakek, Rakitna, Rateče Planica, Ravne na Koroškem, Renče, Ruše, Sela pri Kamniku, Selca, Smlednik, Sodražica, Solčava, Sora, Sostro, Stična, Stolina Župnija Novo Mesto, Struge, Studeno, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Ane v Framu, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Florijan v Dolici, Sv. Helena-Dolsko, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Križ-Podbočje, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slov. Gorici, Sv. Vid nad Valdekom, Šempeter v Savinjski dolini, Šenčur, Sentjost nad Horjulom, Šentjurij-Podkum, Šentlambert, Sentožbolt, Sentvid pri Stični, Škofjan, Škofja Loka, Škofljica, Šmarca-Duplica, Šmarje pri Kopru, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Tuhinju, Št. Peter – Otočec, Šturje, Tomaj, Trbovlje-Sv. Martin, Tunjice, Turnišče, Velika Dolina, Velike Lašče, Vipavski Križ, Višnja Gora, Vodice, Vrabce, Vrhnik, Vrhpolje, Vrh-Sv. Trije Kralji, Zali Log, Zasip, Zavodnje, Zgornji Tuhinj, Zabnica, Zeleniški, Želimlje, Žiri, Žužemberk, župnijska Karitas Kranj | posamezniki: Ahlin Venčeslav, Ambulanta Šubič d.o.o., Antolin Terezija, Arhar Franca, Arhar Janez Pavle, Arnuš Tatjana, Azman Mateja, Bačar Urška, Bajc Ivanka, Bajec Marija, Bajt Neža, Barba Jana, Baša Alojz Peter, Baša Gregor, Batič Jan, Batista Diana, Bedenčič Gašper, Bedernjak Karel, Belak Darja, Benedičič Mihaela, Benedik Marija, Benedik Polona, Ber Franc, Beravs Frančišek, Berce Marija, Berden Jernej, Berden Nataša, Berden Pavel, Bertonec Andrej, Bidovec Janez, Bitenc Jan, Bizjak Janez, Blaznik Milenka, Bobnar Alojzij, Bogataj Vida, Bogar Tanja, Bojanovič Danijel, Bonča Janez, Bončar Karmen, Borič Janja, Boštich Mojca, Botter Mario, Božjak Marjeta, Bratina Marjan, Bremec Andrej, Brenčič Jure, Brešar Francka, Brezec Tjaša, Brezovnik Emilija, Brezovšek Stanislav, Brodareč Iva, Brodschneider Jurij, Burja Ana, Burja Nevenka, Butalin Stanislav, Cehner Janez, Cencič Marko, Cerar Alojzija, Cerar Jelka, Cerkev Srca Jezusovega, Cetina Darja, Cigo Vilma, Colja Alojz, Cukjati Jose, Čavlovič Draga, Čebulj Izotok, Čerin Mateja, Černe Marjan, Česen Polona, Česarek Helena, Čokan Peter, Čuk Jaka, Čuk Jana, Čuk Magdalena, Davorin Kuhar, Debeljak Antonija, Debeljak Bogdan, Debeljak Boštjan, Demšar Judita, Demšar Marta, Demšar

Simon, Deržič Franc, Doblekar Jani, Dolenc Branko, Dolenc Janez, Dolenc Marija, Dolinšek Tatjana, Dom duhovnih vaj, Dorbež Ivana, Drevenšek Rudolf, Duh Anica, Emmerich Kotzbeck Beatrix, Fabjan Rozina, Feher Marija, Ferkolj Ivan, Festanj Tihelj Mojca, Fijavž Jožica, Firbas Marija, Firm Nina, Fišinger Uroš, Flajnik Barbara, Florjanič Neža, Fojkar Neža, Fortuna Janja, Frančiškanski samostan Kostanjevica na Krki, Frelih Anica, Frelih Vesna, Gaberšek Lucija, Gačnik Franci, Gasparovič Marta, Gerčar Matej, Gerič Vesna, Geršak Bernard, Geza Andraž, Gjura Kata, Glavina Branko, Globočnik Tatjana, Gluhar Simon, Godec Jožefa, Godec Marjan, Godešja Majda, Golob Karmen, Golob Rozalija, Golob Silva, Gorjup Renata, Goropevšek Manja, Gortnar Marjan, Gostiša Janez, Gostiša Tatjana, Grabljevec Miklavčič Frančiška, Grahor Alojz, Grašič Kristina, Gregorc Marija, Gregorc Sonja, Gril Luka, Grm Irena, Grošelj Duša, Grum Matej, Grželj Anita, Gržina Anica, Haeuschen Martina, Hameršak Aljaž, Hebar Piroška, Hmeljak Leon, Horvat Ignac, Hostnik Janez, Hozjan Ivanka, Hribar Jožica, Hribar Kristina, Hribar Metka, Hribar Metod, Hribljan Marija, Hrovat Bojana, Hrovat Vesna, Hubman Franc, Hude Majda, Hudovernik Marta, Ileršič Matija, Istenič Simon, Ivančič Vojko, Ivnik Franc, Jagodic Angela, Jankovič Iva, Jakofčič Darja, Jamnik Anton, Jamnik Oblak Andreja, Jan Melita, Janc Matija, Janežič Elizabeta, Jankovec Angela, Janovič Janez, Javornik Bernardka, Jazbec Marija, Jeglič Aleš, Jekovec Matevž, Jelen Martina, Jelen Prisljan, Jelen Saška, Jene Anica, Jenko Martin, Jenko Viktor, Jereb Andrej, Jerman Peter, Jesenko Andreja, Jezernik Zvonko, Jurca Anton, Jurše Teodor, Juvančič Zupančič Marjetka, Kalin Jana, Kanalec Slavko, Kastelec Drago, Kaučič Valentin, Kavša Bojan, Kavčič Osojnik Manja, Kek Emilija, Kenda Marija, Kepic France, Kern Peter, Kikelj Klemen s.p., Kisovec Ivana, Kisovec Kamnik Petra, Klarič Lea, Kleč Matevž, Klemenc Klavdija, Klopčič Franc, Klopčič Franci, Klopčič Marko, Klun Andrej, Kobal Klavdija, Kobal Mirko, Kobal Slavko, Koce Marija, Kočar Ivana, Kočevar Romana, Kodra Rafael, Kodrič Marija, Kogovček Ana, Kogovšek Ana, Kolenc Blažka, Komek Magdalena, Komljanec Alenka, Končar Antonija, Kopač Maja, Kopavnik Pavel s.p., Kopriva Silvester, Koren Vida, Korošec Neža, Kos Dušan, Kos Marija, Kotar Nataša, Koter Katarina, Kotnik Darja, Kovač Anton, Kovač Ivan, Kovač Jožefa, Kovč Marija, Kovač Mirna, Kovač Tjaša, Kovačič Anica, Kovačič Elvis, Kovačič Katja, Kozjek Danica, Kozjek Vinko, Kožuh Anton, Kralj Blaž, Kramar Sonja, Kramer Marija, Kreft Timotej, Krek Albina, Kristan Marija, Kropelj Anton, Krošelj Monika, Kržišnik Ana, Kuclar Leopold, Kuhar Matjaž, Kunavar Milan, Kunej Jože, Kunšič Mohor, Kutnjak Margareta, Kveder Martina, Labrovič Mija, Lampe Andreja, Langerholc Nada, Langeršek Darja, Lavrenčič Vida, Lavtar Vinko, Laznik Anton, Leban Vesna, Lebar Dragica, Lebeničnik Tanja, Legat Matej, Lekše Mira, Lenarčič Alenka, Ličen Ana, Ličen Ivan, Lipovac Marina, Lipušček Marjan, Loboda Mojca, Lorber Mitja, Lovše Anja, Lozinšek Alojzija, Lukan Marjan, Lušin Ivan, Lušin Špela, Lušina Tomaž, Luzar Ivan, M. Ria, N. Met, Malavašič Milena, Marin Maja, Martinčič Martin, Martinčič Slavka, Maurel Angela, Mavhar Matjaž, Mazi Janez, Medved Tadeja, Megušar Bernarda, Mehle Tanja, Menegatti Romana, Mernik Franc, Mernik Vesna, Meže Nadja, Mihevc Mihelca, Miklavc Gregor, Miklič Alojzija, Mohorič Andreja, Mohorič Peter, Mrzlikar Igor, Mrzlikar Tomaž, Muhič Terezija, Mulec Primož, Murn Marija, Mušič Klavdija, N.N., Nastran Anton, N.N., Nosan Oražem Jolanda, Novak Andreja, Novak Anka, Novak Anton, Novak Zlatko, Novosel Urška, Obadič Natalija, Oberwalder Jože, Oblak Ciril, Oblak Marija, Obrekar Gabriel,

jubilantka – čestitamo

75 let življenja

S. Milena Zdravec, salezijanka, rojena 28. marca 1948 v Odrancih. V misijone je odšla 20. avgusta 1985. Deluje v Jordaniji.

*Darovi objavljenih
so na naš račun prispeli
v obdobju med 19. 11. 2022 in
20. 1. 2023. Hvala vsem.*

Obreza Marija, Ogrič Anica, Okršlar Matevž, Osrnjnik Damjan, Osterman Franc, Osterman Marija, Pantar Božidar, Papež Marjan, Pavli Anamarija, Pavliha Roman, Pavlovič Marko, Pavser Hermina, Pavšek Alojzija, Pazin Anda, Pečarič Podobnik Karmen, Pečnik Miroslav, Pečuh Pajo, Pegam Mira, Peljhan Alojz, Perger Marko, Perko Branko, Petek Mitja, Petek Petra, Peterc Milan, Petrič Anton, Petrincec Primožič Marija, Petrovič Jernej, Pevec Andrej, Picek Karlošek Ana Marija, Pilič Nevenka, Pintar Jolanda, Pintar Jože, Pintar Milan, Pirnat Frančiška, Pišek Silva, Plevel Vida, Plut Tilka Marija, Pobirk Marija, Podergajs Anica, Podgornik Marija, Podgornik Mei Sing, Podlogar Marko, Podržaj Erna, Pogačnik Ivanka, Pohar Cveto, Pokleka Gregor, Poličar Jožef, Ponebšek Roman, Ponikvar Danica, Posedel Sabina, družina Potočnik, Potočnik Maja, Potočnik Stanislav, Potočnik Viktor, Povž Pavla, Pozlep Amdeja, Poženel Anka, Požun Miha, Praček Dominik, Praprotnik Majda, Prce Anica, Prelesnik Aleš, Prevolinč Povše Maja, Primc Franc, Pristavec Matjaž, Prodink Franc, Puntar Alojša, Rajk Anton, Rajšek Darja, Rak Jera, Ravnikar Darja, Ravšelj Magda, Razpotnik Janez, Raztresen Marija, Rejc Marijana, Rems Anton, Remzgar Sonja, Repič Drago, Resnik Matjaž, Retelj Andreja, Ribnikar Janez, Rigler Uroš, Rijavec Marjetka, Roblek Anica, Roblek Marija, Rode Mitja, Rogan Ana, Rogar Mitja, Romanenko Lili, Romih Radivoj, Roš Silva, Rot Zvonka, Roter Irena, Rotovnik Danilo, Rovšek Peter Tomaz, Rozmanič Pajk Silva, Ručigaj Andrej, Rudolf Srečko, Saje Mojca, Sajovec Terezija, Saksida Blaž, Salí Franc, Samostan sester Klaris, Sasso Vesna, Satler Simona, Sauer Srečko, Sekne Franc, Selan Miroslav, Semenič Aleš, Senčar Olga, Senica Anka, Sestre Frančiškanke, Sever Uroš, Sitar Borut, Sivec Ivan, Skledar Ana, Skok Marija, Skorja Vesna, Skubic Nejc, Sladič Irena, Slana Jadranka, Slapšak Marjan, Slivnik Majda, Smole, Smole Jernej, Smolej Marija, Smrekar Katarina, Soklič Ludvik, Stan Maja, Starc Klavdija, Stare Matjaž, Stegovec Nives, Sterle Jožica, Straziščar Elizabeta, Strmljan Silvo, Susman Marjetka, Salamon Anton, Šegota Maja, Šemrov Aljaž, Šercer Andrej, Šic Mojca, Šijanec Srečko, Šinko Tomaz, Šinkovec Maja, Šinkovec Marija, Škerl Anica, Škoberne Darja, Škoda Milena, Škof Andrej, Škofic Jožica, Škrli Marjan, Škufca Ivan, Solar Roža, Šolske Sestre, Sorc Ervin, Špeglič Cvetka, Štebe Tomaz, Štefe Francisco, Štor Boštjan, Štrancar Blaž, Štrukelj Urška, Šuštaršič Anton s.p., Šuštaršič Uroš, Šušter Darko, Švab Igor, Tadini Andreja, Tavčar Andrejka, Tekavec Blatinč Metka, Terek Ilonka, Tomšič Matej, Toplak Primc Maja, Tovornik Ivana, Trobešek Bojan, Trojar Ana, Trojar Drago, Trpin Jereb Nada, Trčin Zlatan, Turk Andrej, Tušek Matevž, Urnank Aleš, Urbanja Antonija, Vavtar Srečko, Vehovec Franc, Veingerl Nada, Verbič Marija, Verdink Lucija, Vereš Klancič Renata, Vetrernik Mateja, Vidic Neva, Vidmar Ana, Vidmar Damijana, Vidmar Igor, Vidmar Jožica, Vidrih Pavel, Vodnik Boštjan, Vogrinčič Tončka, Vojskič Marjan, Volčini Branko, Volk Janez, Vrhovc Julijana, Vuk Miroslav, Zabukovec Stanko, Zadravec Marjan, Zadravnik Stefanija, Zajec Franc, Zaman Miroslav, Zavrl Mojca, Zavžen Martin, Zdravič Bogomir, Zemljčič Maja, Zgornč Marina, Zibelnik Alma, Zimšek Majda, Zmrzljak Damjan, Zorman Marina, Zupanc Aleksandra, Zupančič Jože, Zver Sonja, Zinraj Danica, Žnidarič Franc **[ADVENTNA AKCIJA]** župnije: Vikariat Ravnica, Apače, Babno Polje, Begunje na Gorenjskem, Begunje pri Cerkljici, Bela Cerkev, Beltinci, Besnica, Bloke, Bogojna, Borovnica, Braslovče, Brestanica, Breznica, Brezovica, Bučka, Bukovščica, Cankova,

Celje - Bl. Anton Martin Slomšek, Cerklje na Gorenjskem, Čadram-Oplotnica, Čatež - Zaplaz, Čemšenik, Črni Vrh nad Idrijo, Dob, Dobovec, Dobropolje-Videm, Dobrna, Dobrovič, Dobrovniki, Dolnji Logatec, Drovograd, Gorje, Gornja Sveta Kungota, Gornji Logatec, Grahovo, Grgar, Hinje, Hotedrška, Hrenovice, Idrija, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Jarše, Jesenice, Kamnik, Kapla na Kozjaku, Kebelj, Kidričevo, Knežak, Kobilje, Kočevska Reka, Kokrica, Košana, Kotlje, Kovor, Kranj - Druholovka/Breg, Kranj - Šmartin, Kranjska Gora, Križe, Križevci pri Ljutomeru, Ledine, Lesce, Ljubljana-Črnuče, Ljubljana-Kodeljevo, Ljubljana-Rudnik, Ljubljana-Sv. Križ, Ljubljana-Šentvid, Ljubljana-Šmartno ob Savi, Ljubljana-Trnovo, Loški Potok, Lučine, Mala Nedelja, Maribor - Sv. Janez Bosko, Maribor - Sv. Rešnje Telo, Maribor - Tezno, Martjanci, Mavčič, Mokronog, Naklo, Nevle, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica - Kr. Odršenik, Novo Mesto - Sv. Janez, Novo Mesto-Šmihel, Odranci, Ojstrica, Otlica, Peče, Petrovče, Podlipa, Podzemelj, Poljane nad Šk. Loko, Poljčane, Postojna, Prečna, Predloka, Prevalje, Prihova, Rače, Radomlje, Rake, Rateče Planica, Ravne na Koroškem, Razkrižje, Remšnik, Renče, Rova, Rovte, Sečovlje, Selca, Sežana, Smlednik, Sodražica, Sostro, Spodnja Idrija, Spodnja sv. Kungota, Strojna, Struge, Studeno, Sv. Andraž v Slov. Goricah, Sv. Ane v Framu, Sv. Anton v Slov. Goricah, Sv. Jakob ob Savi, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Jurij v Slov. Goricah, Sv. Marko niže Ptuj, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Trojica nad Cerkljico, Sv. Trojica-Podlehnik, Sv. Vid nad Cerkljico, Sv. Vid nad Valdekom, Šenčur, Šentjošt nad Horjulom, Šentjur pri Celju, Šentvid pri Grobelnem, Šentvika Gora, Škocjan, Škofja Loka, Škofljica, Šmarje pri Kopru, Šmarje-Sap, Šmartno pod Šmarno Goro, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šoštanj, Št. Peter - Otočec, Šturje, Tomaj, Toplice, Turnišče, Urec, Velika Nedelja, Velike Lašče, Vipavski Križ, Vrabče, Vrhpolje, Vrtojba, Zali Log, Zasip, Železniki, Želimlje, Žiri | posamezniki: Baša Kornelija, Brij Jerneja, Cerkev Srca Jezusovega, Košir Melita, Kralj Jakob, Kržišnik Eva, Markovič Eva, N.N., Novak Marija Magdalena, Ogorevc Klara, Pajan Renata, Peček Mateja, Pogačar Oskar, Rebolj Katja, Sticker Peter, Šadl Mitja, Tikvič Urška | **SKLAD MIVA** | župnije: Bakovci, Biljana, Bizeljsko, Črniče, Dobrovniki, Hrušica, Kisovec, Knežak, Matenja vas, Mokronog, Pišece, Podgrad, Rogatec, Slavina, Stara Loka, Sv. Gregor, Sv. Lenart, Šmarca-Duplica, Tolmin, Velenje - Bl. A. M. Slomšek, Velika Polana, Zalec | posamezniki: Androjna Danica, Antolovič Luka, Brodarčič Mojca, Čakš Janko, Gračner Janez, Hribnik Majda, Jereb Batagelj Miriam, Jezeršek Aleš, Kokot Branka in Franc, Kompara Maruša, Kopač Jana, Kramaršek Marija Ana, Kreačič Jerneja, Metlika Marta, Munda Alojzija, N.N., Natek Majda, Nzobandora Katarina, Perkovič Benedik Mirjana, Pižmoht Marija, Pšeničnik Marijana, Seme Nevenka, Srebrnjak Andreja, Škofja Murska Sobota, Štolcar Kolja, Štrbenk Peter, Trobec Mojca, Trobiš Andreja, Uršič Peter, Vrečič Primož, Zadnik Robert, Zupančič Danijel | **SKLAD ZA MISIJONE** | župnije: Bloke, Gorje, Ig, St. Peter - Otočec, | posamezniki: Basileus Tadej Vindiš s.p., Blažič Mihael, Cergolj Janez, Dolenc Drago, Dolinšek Tatjana, Flis Hilda, Geršak Lidija, Inštitut Frančiškank marijinih misijonark, Iskra Pavel, Janc dr. Miha, Jeras Marija, Jeromec Martina, Kancilija, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Krečič Marija, Krivec Branka, Lah Zmaga, Lep Judita, Lesjak Alenka, Likar Sebastjan, Ljumanj d.o.o., Lovše Anica, Magdič Olga, Mernik Franc, Merše Franjo,

Miklič Vlasta, Mikulin Olga, Mza-Cma, N.N., Novak Pavla, Oražem Julija, Paškič Ilija, Pižmoht Marija, Podkrižnik Jožef, Prebil Lazič Katja, Pušnik Ivan, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sirk Saksida Marija, Skok Tine, Slokar Darja, Societe Saint Vincent de Paul, Sovič Alenka, Suhadolnik Marija, Škvorc Marjan, Štrukelj Frančiška, Štupar Kristina, Trobec Tatjana, Vincencijeva zveza Ottawa, Vrčon Tomaž, Zorenč Davorina, Zorman Vesna, Zupančič Danijel, Žveplan Ozvatič Marija | **SKLAD ZA LAČNE** | župnija Braslovče | posamezniki: Adamič Nuša, Beniger AnaMarija, Cerar Marko, Finc Ana, Harej Janko in Metka, Hrovat Alenka, Jerič Franc, Koren Stih Nataša, Kozina Jože, Kozinc Janez, Kržišnik Franci, Lep Judita, Medvešek Viljem, Mivšek Frančiška, Mršnik Bernarda, N.N., Oblak Ljudmila, Pirnar Žan, Praček Marija, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Štampar Robert, Tacol Zala, Tajnikar Matej, Vidrih Slavica | **SKLAD ZA MADAGASKAR** | posamezniki: Adamič Marija, Bohinc Aleš, Boštjančič Cirila, Cvetko Edvard, Čepin Polona, Češek Martina, Gabršček Mihaela, J.L. Objekt d.o.o., Jamnik Stanko, Junež Milena, Keter Koren Barbara, Kežman Aleš, Kidrič Ana, Krnc Stane, Luznar Janez, Margon Ernest, Mikša Kristina, Mrak Pavla, N.N., Obreski Nadica, Ogorevc Klara, Pečnik Anastazija in Boštjan, Perhaj Andreja, Pestotnik Matjaž, Petkovšek Danica, Pilič Nevenka, Pintar Simona, Pirih Marija, Razpotnik Marijana, Remic Primož, Saksida Blaž, Selak Marija, Springer Rudolf, Sušnik Kolbezen Barbara, Štular Marija, Valič Jakob | **ZA RUANDO IN BURUNDI** | posamezniki: Benedičič Izidor, Mernik Peter | **VODNIJAKI ZAMBIA** | Anžlovcar Terezija | **MAŠNE INTENCIE** | župnija Maribor - Sv. Rešnje Telo | posamezniki: Geršak Bernard, Mivšek Frančiška, Nadškofija Maribor, N.N. | **GRADNJA CERKVA** | Pavlič Renata | **MISIJO MATANGA** | posamezniki: Rugelj Nevenka, Babič Janez, Kopriva Silvester, Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica, Ravšelj Marko, Rugelj Nevenka, Stambuk Igor | **ZA SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV** | Harej Janko in Metka | **ZA GOBAVCE** | Avguštin Tatjana | **ZA BEGUNCE** | Avguštin Boštjan | **MISIJO AMPITAF** | posamezniki: Fajmut Ana, Kranjc Katja, Plesnik Filip, Slemenšek d.o.o., Šef Božidar, Vujkovic Bojan, župnijska Karitas Ravne na Koroškem | **S. MARTA MEŠKO** | posamezniki: Bučar Tatjana, Jenič Dušan, Molitvena skupina Koper sv. Marko, N.N. | **JOŽE ADAMIČ** | posamezniki: Avenik Janez, Mladinska skupina Zalna, N.N. | **PAVEL BAJEC** | Notar Majda | **S. METKA KASTELIC** | župnija Notranje Gorice | posamezniki: Harej Neva in Rajko, N.N. | **S. VIDA GERKMAN** | posameznice: Jeromec Kavčič Marija, Kern Frančiška, Oblak Marija | **S. VESNA HITI** | posamezniki: Colnar Marija, Lajavec Janja, Modic Erika, N.N. | **TONE KERIN** | župnija Šmartno Pri Litiji | posamezniki: Bevec Franci, Bratina Matej, Brinox d.o.o., Cesar Andrea, Colner Justina, Harej Janko in Metka, Hribar Mojca, Inverso d.o.o., Juhant dr. Janez, Karmeličanke Ocd, Kržišnik Eva, Lah Benjamin, Limbek Marija Ana, N.N. | Petkovšek Danica, Porenta Tomaž, Ravš Roman, Rugelj Nevenka, Samotorčan Slavko, Svete Elizabeta, Šimenc Janez, Škvarc Jernej, Šušteršič Ivana, Vogrinčič Vera, Zajc Smolčnik Ana | **ANTON OVTRAR** | Žgur Miro | **JANEZ KRMELJ** | posamezniki: Bokal Urška, Bolta Marko, Božič Močnik Damjana, Bukovec Stanko, Družina d.o.o., Gajšek Rok, Hostnik Janez, Juvan Zdravko, Kolander Tadeja, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, Pregelj Kristina, Ravnikar Marija, Raztresen Matko, Sušnik Kolbezen Barbara, Vrabec Marko, Zgubič Evgen, | **S. ANDREJA GODNIČ** | posamezniki: Avenik Janez, Božič Močnik Damjana,

Habjančič Jožica, Kopal Klavdija, Rugelj Nevenka, Rustja Andreja, Samotorčan Slavko, Štuhec dr. Ivan, Žgur Miro | **DANILO LISJAK** | posamezniki: Bonutti - Hajdinjak Kamila, Dekor Sencila, Krevelj Branko | **TOMAŽ MAVRIČ** | Malalan Nika | **JANEZ MIHELČIČ** | posamezniki: Finc Ana, Muller Marija, N.N. | **S. ZVONKA MIKEC** | posamezniki: Murn, Rogl Cveto, N.N., Škedelj Miran | **MISIJOJARKE MATERE TEREZIJ** | posameznika: Kranjc Rafael, Lep Judita | **JANEZ MESEC** | župniji: Gorje, Sorica | posamezniki: Molitvena skupina Koper Sv. Marko, N.N., Porenta Marija, Šimic Apolonija | **PEDRO OPEKA** | župnija Galicija | posamezniki: Bohak Ivan (Janko), Bolta Marko, Boyadzhieva Silviya, Cuk Marija, Gladek Maja, Herman Petra, Hočevar Janko, Hoinik Hilda, Holc Jožef, Kham Alenka, Lah Benjamin, Leskovec Tomaž, Mza-Cma, N.N., Pedro Opeka, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rus Valerija, Samotorčan Slavko, Snoj Irena, Ščavničar Ema, Šegula Zdenka, Škedelj Miran, Štemberger Ida, Zgonc Marija | **STANKO ROZMAN** | Ravnikar Marija | **S. JOŽICA STERLE** | posamezniki: Avenik Janez, Jenič Dušan, Paljk Florijana | **ŠKOF MARTIN KMETEC** | Ščavničar Ema | **S. MARJETA ZANJKOVIČ** | posamezniki: Elektroakustika d.o.o., Morela Okulisti d.o.o., Zadravec Roman | **TONE GRM** | posamezniki: Čurin Marija, Kreslin Magda, Perovšek Francka, Porenta Marija | **S. BOGDANA KAVČIČ** | posamezniki: Colnar Marija, Dežman Irena, Kavčič Irena, Kodelja Ambrož, N.N., Osolin Primož, Paljk Florijana | **LOJZE PODGRAJŠEK** | posameznika: N.N., Povh Jože | **S. ANICA STARMAN** | posamezniki: Harej Neva in Rajko, Molitvena skupina Koper Sv. Marko | **S. MILENA ZADRAVEC** | Kljun Ana | **S. FANI ŽNIDARŠIČ** | Souidi Zavrl Nada | **JANEZ MUJDRICA** | župnija Srednja vas v Bohinju | **S. ANA SLIVKA** | Žebaljec Mojca | **S. BARBARA PETERLIN** | posamezniki: Jenič Dušan, Lajavec Janja, Mežan Olga, Pirnat Janez, Pšeničnik Marijana, Ramovš Vera | **S. DORICA SEVER** | posamezniki: Babič Angela, Barat Rozalija, Božič Močnik Damjana, Žgur Miro | **STANE KERIN** | posamezniki: Avenik Janez, Gliha Joži, Kerin Valentina, Kancilija Urška, N.N., Pibernik Jože, Snoj Janja | **S. URŠA MARINČIČ** | župnija Ljubljana-Bežigrad | posamezniki: Celopas-Pisk Rok, Harej Neva in Rajko, Jeromec Peressutti Ana, Juren Karmen, Kržišnik Eva, Lajavec Janja, N.N., Pisk Tomaž, Ramovš Vera, Šic Marinčič Andreja | **S. MOJCA KARNIČNIK** | posamezniki: Avenik Janez, Čelik Branko, Čengija Kata, Drobež Kristina, Duler Daniela, Klanjšek Sonja in Mitja, Kljun Ana, N.N., Pavlovič Marija, Pirih Marija, Rota-Mi d.o.o., Snoj Janja | **MISIJO CRIPAM-BRAZILIA** | posameznice: Kos Tjaša, Muller Horvatič Ingrid | **BR. MIHA MAJETIČ** | Muller Marija | **POMOČ SESTRAM V UKRAJINI** | župnija Miren | posamezniki: Čučnik Milan, Družina d.o.o., Gladek Maja, Gozdno gospodarstvo Bled d.o.o., Jeromec Kavčič Marija, Kancilija, **KB OFS** | Jostanjevica Nova Gorica, **KB OFS** | Gorizia-Italija, Kočar Stanislav, Kravos Stojan, Kukar Rozi, Mak Marija, Malovrh Mojca, Matos Matevž, Merše Franjo, Mza-Cma, N.N., Pilič Nevenka, Samostan Klaris, Samotorčan Slavko, Seme Nevenka, Skavti Šentjerneji, Stanonik Marija, Sušec Karmen, Stih Damjan, Ušaj Robert, Zajec Marija, Zorman Helena | **POLONA DOMINIČ** | posamezniki: Bartolič Marija, Glasenčnik Robert, Glavan Martina, Gril Jožica, Guček Boštjan, Jamnik Matej, Kováč Jurčenko Urška, Martinčič Ludvik, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, N.N., Vombegar Metka | **S. ZORICA BLAGOTINŠEK** | Orthosan d.o.o. | **JOŽE ANDOLŠEK** | posamezniki: Andlovec Irena, Molitvena skupina Koper sv. Marko

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2023 je 9€.

PUSTNA SOBOTNA ISKRICA

18. februar 2023 med 9. in 15. uro

Pomagali bomo otrokom na Arktiki, v Senegalu in Kongu

Tudi letošnja Pustna Sobotna iskrica bo izpeljana kot radijska dobrodela akcija, brez plesnega spremljanja v dvorani. Radi bi pomagali misijonom, kjer delujejo slovenske misijonarke, ki prosijo za pomoč pri nakupu hrane.

S. Dorica Sever že dobri dve desetletji živi in dela med Eskimi oz. Inuiti na Arktiki. Med drugim skrbi tudi za redne obroke otrok, ki obiskujejo misijonsko hišo v krajih, kjer se živo srebro spusti tudi do minus šestdeset stopinj Celzija. Hkrati bi radi pomagali tudi pri obnovi misijonskega zavetja.

S. Zorica Blagotinšek je uršulinka, ki v Senegalu deluje od novembra 2021. Živi v mednarodni uršulinski skupnosti v Thiesu, kjer v okviru župnije deluje tudi velika šola za dekleta. Skromen šolski obrok mnogim predstavlja edini obrok v dnevu, misijonarkam pa veliko skrb, kako zagotoviti sredstva za nakup hrane.

Priprava obroka v šolski jedilnici na misijonu v Senegalu

Utrip s podeželja v Kongu

Otroci na Arktiki po pouku prihajajo na misijon in ostajajo do večera

S. Mojca Karničnik deluje v Kongu. Takole pravi: »V naši župniji imamo veliko skrbi.

Najbolj nas skrbi, ker je vedno več podhranjenih otrok. Huda lakota se širi kot epidemija, kar je posledica splošne revščine. Spomnim se, da sem pred leti pisala, da so razmere pri nas tako slabe, da slabše ne morejo biti. O, pa se je od takrat še močno poslabšalo.«

Vse tri misijonarke iskreno priporočamo v molitev in vas prosimo za sodelovanje v Pustni Sobotni iskrici 2023. Zaupamo, da bo dobrota Slovencev znova uspela nahraniti uboge otroke. Letos že enaindvajsetič, celo na različnih celinah. Vabljeni v soboto, 18. februarja, med 9. in 15. uro.

Slikaj QR kodo in daruj že danes.

